

STOWARZYSZENIE GMIN I POWIATÓW MAŁOPOLSKI

WSPÓLNOTA *małopolska*

STYCZEŃ-LUTY 2008

NR 1 (44), Rok XVI

ISSN 1428-4162

LIDER MAŁOPOLSKI 2007

Krakowskie Bractwo Kurkowe
Pawilon Wyspiański 2000 i 750-lecie Krakowa
Plac Niepodległości w Przemyśle
Aleje NMP w Częstochowie
Imprezy kulturalne w Tarnowie
Schronisko dla zwierząt w Bielsku-Białej
Wyższa Szkoła Biznesu w Nowym Sączu
Podhalańska Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu
Aspel, Maflow, Wiśniowski

PISMO MARSZAŁKÓW, PREZYDENTÓW, STAROSTÓW, BURMISTRZÓW, WÓJTÓW I RADNYCH

LIDER MAŁOPOLSKI 2007

Najlepsze Przedsięwzięcie Roku w Małopolsce

wybrane przez Kapitułę Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski

Uroczyste wręczenie Tytułów

w Sali Obrad Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa

Plac Wszystkich Świętych 3/4, 4 marca 2008, godz. 11.00

WYRÓŻNIENIE SPECJALNE

Towarzystwo Strzeleckie Bractwo Kurkowe w Krakowie za 750 lat działalności

Organizacja wpisała się na trwale w historię Krakowa i Małopolski. Jej początki wiązały się z koniecznością utrzymania i zabezpieczenia murów miejskich przez mieszczan, którzy byli do tego zobligowani przez władze grodu. Wykształciła się stąd ponadcechowa organizacja paramilitarna zwana Bractwem Kurkowym. Przyjmuje się, że Bractwo zaczęło funkcjonować na przełomie XIII i XIV wieku, gdy w mieście stworzono załazek fortyfikacji. Bractwo przez wszystkie lata pełnienia misji działało na rzecz dobra mieszkańców Krakowa. Obecnie Krakowskie Bractwo Kurkowe liczy około 200 członków, a tytułami braci honorowych obdarzeni zostali: Jan Paweł II Wielki, Lech Wałęsa, Ryszard Kaczorowski, George W. Bush. **Odbiera Leszek Gołda, Starszy Bractwa.**

NAJLEPSZE PRZEDSIĘWZIĘCIA ROKU W MAŁOPOLSCE LIDERZY MAŁOPOLSKI 2007

Miasto Częstochowa

za „Rewaloryzację Alei Najświętszej Maryi Panny w Częstochowie”

Rewaloryzacja Alei przyczyniła się do wzmocnienia konkurencyjności Częstochowy, jako ośrodka metropolitalnego o znaczeniu ogólnopolskim. Ideą projektu było stworzenie przestrzeni o wyraźnej preferencji ruchu pieszego, stanowiącej czytelny znak w strukturze miasta. Zasadniczym elementem tej kompozycji jest maksymalnie powiększona i ujednolicona plastycznie płyta posadzki, podkreślająca wielkość pasaży. Pojawiły się nowe elementy małej architektury o formie dostosowanej do funkcji i otoczenia Alei Najświętszej Maryi Panny, które podnoszą estetykę oraz rangę miejsca, przez które co roku udaje się 5 milionów pielgrzymów na Jasną Górę. **Odbiera Tadeusz Wrona, Prezydent Częstochowy.**

Miasto Przemyśl

za rewitalizację Placu Niepodległości i budowę pomnika Ojca Świętego Jana Pawła II

Działania władz Przemyśla są elementem większego projektu podjętego przez władze miejskie jeszcze w 1999 roku, pt. „Rewitalizacja Starówki w Przemyślu”. Drogę do zagospodarowania Placu Niepodległości otworzyło porozumienie między Gminą Miejską Przemyśl a Kurią Metropolitalną Obrządku Grekokatolickiego, na podstawie której użyczony został teren będący własnością tej ostatniej. Jej zasadniczym elementem była zgoda na realizację idei budowy pomnika Ojca Świętego Jana Pawła II, jako wyraz hołdu mieszkańców miasta dla Jego osoby i nauki nawołującej do pojednania. Pomysł wprowadzany w życie etapami w ciągu 2006 i 2007 roku, znalazł swoje uwierzczenie w uroczystości odsłonięcia pomnika Ojca Świętego Jana Pawła II, która odbyła się w obecności Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego 15 października 2007 roku. **Odbiera Robert Choma, Prezydent Przemyśla.**

Miasto Bielsko-Biała

za budowę nowoczesnego schroniska dla bezdomnych zwierząt w Bielsku-Białej

Po długoletnim staraniu się o wyznaczenie terenu pod budowę schroniska dla bezdomnych zwierząt, spełniającego wymogi ustawowe, Gmina Bielsko-Biała

uzyskała pozwolenie na budowę tej inwestycji przy ul. Krakowskiej w Bielsku-Białej obok rekultywowanej części składowiska odpadów komunalnych. W wyniku prac PPUH „Lebex” z Bielska-Białej powstało nowoczesne schronisko na powierzchni 1 ha, w skład którego wchodzi 13 obiektów typu pawilonowego. Schronisko dla bezdomnych zwierząt jest związane z zielenią, ma formę małego parku. Z uwagi na zainteresowanie społeczne ekologią i humanitaryzmem w stosunku do zwierząt, oprócz swojej zasadniczej roli spełniać będzie szereg zadań edukacyjnych. **Odbiera Jacek Krywult, Prezydent Bielska-Białej.**

Miasto Tarnów

za organizację prestiżowych imprez kulturalnych

Organizowane na terenie miasta Ogólnopolski Festiwal Komedii „TALIA” oraz Tarnowska Nagroda Filmowa na trwałe zapisały się do kalendarza ważnych wydarzeń artystycznych naszego kraju. Oba festiwale są wspaniałą wizytówką Miasta oraz Małopolski. Towarzyszą im liczne spotkania z wybitnymi artystami, happeningi i wystawy. Propagowanie twórczości teatralnej i filmowej na najwyższym poziomie stało się już tradycją Tarnowa. TNN przyznawana jest od 21 lat, zaś „TALIA” odbywa się już od 11 lat. **Odbiera Ryszard Ściagała, Prezydent Tarnowa.**

Miasto Kraków

za „Pawilon Wystawienniczo-Informacyjny Wyspiański 2000” oraz Jubileusz 750-lecia Nadania Praw Miejskich Krakowowi

Otwarcie Pawilonu, obok wielu koncertów, wystaw i wydarzeń kulturalnych wpięło się w Obchody 750-lecia Nadania Praw Miejskich dla Krakowa. Nowoczesny budynek znajdujący się na rogu ulicy Grodzkiej i Placu Wszystkich Świętych z inicjatywy Andrzeja Wajdy wkomponowany został przez architekta Krzysztofa Ingardena w architekturę Starego Miasta. Posiada oryginalną fasadę, składającą się ze specjalnych ceglanych płytek, zamocowanych na metalowych prętach. Doznania artystyczne u zwiedzających go osób potęgują się dzięki witrażom zaprojektowanym przez Wyspiańskiego. **Odbiera Prof. Jacek Majchrowski, Prezydent Krakowa.**

Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu

za dynamiczny rozwój Uczelni

Uczelnia założona w 2001 roku jest integrującym czynnikiem dla mieszkańców ziem Skalnego Podhala, Spisza, Orawy i Ziemi Gorczańskiej. W chwili obecnej kształci około 2000 osób w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym na kierunkach architektura i urbanistyka, filologia polska, fizjoterapia, pielęgniarstwo oraz turystyka i rekreacja. Szkoła prowadzi szereg inwestycji, z których najważniejsza dotyczy budowy Centrum Dydaktyczno – Bibliotecznego, o łącznej powierzchni użytkowej 6400 m². **Odbiera prof. dr hab. Stanisław Hodorowicz, Rektor PPWSZ w Nowym Targu.**

Wyższa Szkoła Biznesu – National-Louis University w Nowym Sączu

za wysoki, wielostronny poziom kształcenia

Szkoła powstała w 1991 roku. Od 16 lat przy współpracy z renomowanymi ośrodkami naukowymi z USA i Wielkiej Brytanii spełnia najwyższe standardy nauczania, czego dowodem są liczne nagrody przyznane uczelni oraz wysokie pozycje w rankingach szkół wyższych. WSB realizuje wspólne projekty z Microsoftem oraz Google. Uczelnia dysponuje znakomitą bazą dydaktyczną, z której korzysta około 10 tys. studentów. **Odbiera dr Richard Magner, rektor WSB-NLU w Nowym Sączu.**

Maflow Polska sp. z o.o. w Chełmku

za dynamiczny rozwój produkcji

Firma Manuli Auto Polska istnieje w Polsce od 1999 roku. Swoją działalność rozpoczęła w Tyskiej strefie Ekonomicznej. Od 2006 roku działa pod nazwą Maflow Polska sp. z o.o. Spółka jest częścią włoskiego koncernu działającego w branży motoryzacyjnej, specjalizującą się w produkcji przewodów klimatyzacyjnych, wspomagania kierownicy oraz aktywnego zawieszania do samochodów wiodących producentów aut w Europie. Od 2004 roku firma rozpoczęła działalność w gminie Chełmek. Zakład w Chełmku systematycznie się rozwija. W 2006 roku oddano do użytku drugą halę. Obecnie w dwóch zakładach na terenie miasta pracuje ok. 550 osób. Zlokalizowanie firmy w strefie przemysłowej Chełmka przyczyniło się do znacznego ożywienia gospodarczego i zniwelowało lokalny problem bezrobocia. **Odbiera Donato Moramarco, Dyrektor Generalny.**

Firma ASPEL S.A. z Zabierzowa

za produkcję aparatury medycznej światowej klasy

ASPEL S.A. jest nowoczesną firmą specjalizującą się w produkcji elektronicznej aparatury medycznej. Firma istnieje na polskim rynku od 1986 roku. Dzięki wieloletniej działalności Aspel usytuowała się w czołówce polskich i europejskich producentów specjalistycznego sprzętu medycznego. Od początku istnienia celem firmy stała się produkcja sprzętu medycznego o bardzo dobrej jakości. Został on w pełni osiągnięty poprzez zastosowanie w procesie produkcji najnowszych rozwiązań technologicznych. W ofercie Aspel S.A. znajdują się produkty skierowane na potrzeby kardiologii, chirurgii, neurologii, pulmonologii. Sprzęt firmy został doceniony przez środowisko medyczne, czego dowodem są przyznane jej liczne wyróżnienia. **Odbiera Andrzej Wrześniowski, Prezes Zarządu.**

Firma WIŚNIOWSKI z Wielogłowy k. Nowego Sącza

za prowadzenie nowoczesnych inwestycji

Firma Wiśniowski jest największym polskim producentem bram garażowych i przemysłowych oraz systemów ogrodzeniowych. Posiada szeroką sieć dystrybucji produktów – ponad 800 punktów sprzedaży zlokalizowanych na terenie całego kraju oraz poza granicami. Firma stale się rozwija. Ostatnią inwestycją jest uruchomienie nowoczesnej linii produkcji paneli do bram segmentowych oraz nowoczesnej fabryki ogrodzeń. Jest także przyjazna środowisku naturalnemu. Nowoczesne systemy produkcji, racjonalna gospodarka surowcami, odpowiednie zagospodarowanie odpadów poprodukcyjnych sprawiają, iż firma spełnia wszelkie wymogi współczesnych norm ochrony środowiska. **Odbiera Andrzej Wiśniowski, Prezes Zarządu.**

Szanowni Państwo!

Rok 2007 stał pod znakiem wielkich wydarzeń, zarówno w wymiarze ogólnopolskim, jak i małopolskim. Rekonstrukcje rządu, rozwiązanie Parlamentu, przedterminowe wybory i nowy rząd – tym żyła opinia publiczna. Miały też jednak miejsce, niejako w cieniu wielkiej polityki, tak znaczące wydarzenia jak wybór nowego metropolity warszawskiego, którym został **Małopolanin abp. Kazimierz Nycz, czy przystąpienie Polski do strefy Schengen, co ostatecznie zlikwidowało „żelazną kurtynę”.**

Wydarzeniem na skalę ogólnopolską były też z pewnością obchody **750-lecia nadania praw miejskich Krakowowi**. Szereg okolicznościowych imprez, koncertów, konkursów, zlotów, wpisało się w ten jubileusz. Oddany też został do użytku **Pawilon „Wyspiański 2000”**, będący z kolei zwieńczeniem obchodów **Roku Wyspiańskiego**. Swoją jubileusz, również 750-lecia, obchodziło ponadto **Krakowskie Bractwo Kurkowe**. W niniejszej edycji konkursu na **Najlepsze Przedsięwzięcia Roku w Małopolsce – Liderów Małopolski 2007** Kapituła nie mogła tych zdarzeń nie zauważyć.

Rok 2008 będzie okazją do oddania należnej czci i hołdu **Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II Wielkiemu, Honorowemu Małopolaninowi Wszechczasów**. W październiku obchodzić bowiem będziemy jubileusz **30-lecia wybrania kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową**. W tym miejscu pragnę się zwrócić z gorącym apelem do wszystkich Małopolan o włączenie się w prace nad stworzeniem szczególnego projektu: **„Jan Paweł II – nasze wspomnienia”**, którego współorganizatorem jest **Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski**. Każdy, kto nosi w sobie wspomnienie o Janie Pawle II i pragnie się nim podzielić, może być twórcą „Milionu Historii Jednego Człowieka” – Albumu Internetowego upamiętniającego największego Polaka. **Pierwszą fotografię do tego niezwykłego albumu przekazał kard. Stanisław Dziwisz, który sprawuje Patronat Honorowy nad projektem**. Szczegóły tego przedsięwzięcia znajdują Państwo na str. 25.

Kazimierz Barczyk

Przewodniczący Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski

WSPÓLNOTA
małopolska

Wydawca:

Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski
ul. Grodzka 28, 31-004 Kraków, tel./fax 0-12 421-93-12

Redakcja:

ul. Grodzka 28, 31-004 Kraków, tel./fax 0-12 296-05-30
wspolnota.malopolska@interia.pl

Redaktor Naczelny:

Wojciech Stańczyk, 0-667 053-195, wojciech.stanczyk@gmail.com

Opracowanie graficzne i skład:

FORMAT XXL, tel. 012 260 73 70, formatxxl@formatxxl.krakow.pl

Druk:

Drukarnia VACAT

Produkcja:

Prasowa Firma Usługowa ASTA

TYTUŁY NADANE PRZEZ STOWARZYSZENIE GMIN I POWIATÓW MAŁOPOLSKI

prof. Jerzy Sadowski **Małopolanin Roku 2007**

„Wybitnemu kardiochirurgowi w uznaniu zasług dla rozwoju medycyny i ratowania ludzkiego życia oraz pierwszą na świecie operację bezszwowego wszczepienia biologicznej zastawki serca”

Adam Małysz **Małopolanin Roku 2007**

„Wielkiemu Mistrzowi sportu za zasługi w rozwoju i propagowanie sportu szczególnie wśród dzieci i młodzieży i lata sportowych wzruszeń”

TYTUŁY NADANE PRZEZ FEDERACJĘ REGIONALNYCH ZWIĄZKÓW GMIN I POWIATÓW RP

Marszałek Sejmu RP **Bronisław Komorowski** **Człowiek Roku 2007**

„Jako wyraz uznania za działalność opozycyjną przed Sierpniem 80 i w stanie wojennym, budowę demokratycznej i niepodległej Rzeczypospolitej oraz pielęgnowanie wartości patriotycznych”

Marszałek Senatu RP **Bogdan Borusewicz** **Człowiek Roku 2007**

„Legendarnemu przywódcy Solidarności, jako wyraz uznania za działalność opozycyjną przed Sierpniem 80 oraz w stanie wojennym, budowę demokratycznej i suwerennej Rzeczypospolitej”

Podarujmy Lato Dziom ze Wschodu – Kraków 2008

W imieniu Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski oraz Komitetu Honorowego zwracamy się do Państwa z prośbą o wsparcie pobytu grupy 130 polskich dzieci wraz z opiekunami. Dzieci pochodzą z Białorusi, Ukrainy i Królewca. Będziemy je gościć już po raz dziewiąty w ramach Akcji „Podarujmy Lato Dzieciom ze Wschodu – Kraków 2008”.

Dzieci będą przebywać w Krakowie w dniach 21.07. – 31.07.2008 r. Dla tych dzieci pobyt w Krakowie będzie wielkim przeżyciem. Dzieci pochodzą z biednych i wielodzietnych rodzin. Stowarzyszenie pokrywa całość kosztów wraz z kosztami podróży.

Zwracamy się z prośbą o finansowe wsparcie tej Akcji.

Konto: 56 1060 0076 0000 3300 0007 9576, z dopiskiem „Podarujmy Lato Dzieciom ze Wschodu”.

Patronami honorowymi Akcji „Podarujmy Lato Dzieciom ze Wschodu – Kraków 2008” są:

- Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz – Metropolita Krakowski,
- Ksiądz Kardynał Marian Jaworski – Metropolita Lwowski,
- Prof. Jacek Majchrowski – Prezydent Miasta Krakowa
- Kazimierz Barczyk – Przewodniczący Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski.

W zamian za wsparcie akcji oferujemy Państwu:

- umieszczenie logo Państwa Firmy na wszelkich materiałach informacyjnych związanych z akcją,
- podziękowania w mediach – patronach akcji,
- możliwość umieszczenia logo firmy na terenie ośrodka gdzie dzieci zostaną zakwaterowane,
- zamieszczenie podziękowań z Państwa logo w kwartalniku „Wspólnota Małopolska”,
- zamieszczenie podziękowań wraz z logo Firmy na stronie internetowej Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski.

Kazimierz Barczyk
Przewodniczący
Komitetu Honorowego Akcji

Wiesław Misztal
Przewodniczący
Komitetu Organizacyjnego Akcji

750 lecie nadania praw miejskich Krakowowi

prof. dr hab. **Jacek Majchrowski**

Prezydent Miasta Krakowa

W pierwszych dniach czerwca 2007 roku Kraków był miejscem kulminacji obchodów Jubileuszu 750 rocznicy Lokacji Krakowa na prawie magdeburskim. Mieszkańcy i licznie odwiedzający nasze miasto goście mogli uczestniczyć w około 60 uroczystościach i wydarzeniach. Nasze miasto stało się największą w skali kraju sceną wydarzeń artystycznych, kulturalnych i plenerowych. Na najpiękniejszych miejskich placach wystąpiło ponad 1500 artystów, a we wszystkich wydarzeniach kulturalnych wzięło udział 240 tysięcy widzów i słuchaczy.

Obchody Wielkiej Lokacji w sposób szczególny pokazały ogrom wysiłku inwestycyjnego i konserwatorskiego. Oddano do użytku nowe inwestycje, blask odzyskały elementy zabytkowej przestrzeni publicznej Krakowa. Przy odrestaurowanym placu Wszystkich Świętych stanął Pawilon Wystawienniczo-Informacyjny „Wyspiański 2000”. Krakowianie zyskali nowy, kryty basen wybudowany w ramach zaplecza toru kajakarstwa górskiego przy ul. Kolnej. Zakończona została odnowa Małego Rynku. Mieszkańcy mogą korzystać z odbudowanego Dworu Czczów i Zajazdu Kościuszkowskiego. Na skwer przy ul. Asnyka powrócił pomnik Reytana. Wreszcie, w krzyżu Sukiennic na Rynku Głównym – w miejscu, o kształcie którego zdecydował właśnie akt z 1257 roku – odsłonięta została tablica upamiętniająca wydarzenie sprzed 750 lat. Te materialne świadectwa po Jubileuszu Lokacji będą trwale służyć następnym pokoleniom krakowian.

Opisując jubileusz 750. rocznicy Lokacji Krakowa, nie sposób nie wspomnieć o znaczących wydarzeniach artystycznych. Noc Muzeów i Noc Teatrów to imprezy, które na trwałe wpisały się w kalendarz wydarzeń kulturalnych naszego miasta. Gościem krakowskiego Jubileuszu był Ennio Morricone. Mogliśmy wysłuchać utworu „Pieśń o Bogu ukrytym” skomponowanego do wierszy i tekstów Jana Pawła II. Swoją noc z jazzem mieli miłośnicy tego gatunku muzyki. Dla Krakowa zaśpiewali krakowscy artyści. Melomani mieli okazję wysłuchać suity Gustava Holsta „Planety” oraz koncertu „Beatus Vir” Henryka Mikołaja Góreckiego.

W bogatym repertuarze wydarzeń kulminacyjnych nie zabrakło elementów lżejszych, adresowanych do mniej wymagającego odbiorcy. Kraków gościł Mistrzostwa Polski DJ'ów, na Rynku Głównym odbył się Wielki Turniej Kabaretowy.

Jubileusz 750-lecia Lokacji Krakowa zaowocował także znaczącym dorobkiem naukowym. Muzeum Historyczne Miasta Krakowa zorganizowało trzyletni cykl ekspozycji ukazujących dzieje miasta. Wystawom towarzyszyły katalogi wydane w formie poważnych opracowań naukowych i albumowych. Powstała tzw. Biblioteka Lokacyjna, na którą – obok publikacji Muzeum Historycznego – złożyły się m.in. wydawnictwa Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, Archiwum Państwowego w Krakowie oraz Archiwum Kapitulnego na Wawelu.

Jubileusz Lokacji Krakowa stał się rzeczywistym sukcesem miasta. W efekcie współpracy radnych, urzędników miejskich oraz wybitnych ekspertów reprezentujących środowisko nauki i kultury pracujących w ramach Rady Programowej Jubileuszu powstał program odpowiadający randze i aspiracjom Krakowa.

Pawilon Wystawienniczo-Informacyjny „Wyspiański 2000”

Naprzeciw Pałacu Wielopolskich przy placu Wszystkich Świętych stanął charakterystyczny gmach Pawilonu „Wyspiański 2000”. Uwagę mieszkańców i turystów przyciągają trzy nowoczesnie wyeksponowane witraże wykonane wg projektu Stanisława Wyspiańskiego w Zakładzie Witrażów S. G. Żeleński. To tam, jeszcze za życia, Stanisław Wyspiański tworzył witrażowe projekty. Kartony zostały przeniesione na szkło, z maksymalną dokładnością co do rozmiaru, rodzaju materiału i techniki.

Wnętrze Pawilonu składa się z dwóch części, nie licząc piwnic przeznaczonych na kawiarnię i przestrzeni ekspozycji zmiennych. Pierwszą stanowi hol główny od strony ulicy Grodzkiej, w którym eksponowane są trzy witraże Wyspiańskiego, uzupełnione tradycyjną i multimedialną gablotą wystawową. Druga część to pomieszczenia informacyjne, gdzie mieszkańcy i turyści znajdą dane dotyczące m.in. funkcjonowania miasta, komunikacji, noclegów i stałych atrakcji Krakowa, imprez artystycznych, festiwali.

Pawilon „Wyspiański 2000” wyposażony jest w nowoczesny system multimedialny, składający się z czterech zasadniczych modułów: system prezentacji projektorowej, system prezentacji na monitorach plazmowych, system nagłośnienia oraz system prezentacji na zewnątrz budynku. **Pomysłodawcą przedsięwzięcia był Andrzej Wajda.**

Krzysztof Ingarden

prof. KSW, dr arch.

Ukłon w stronę historii

Przyznanie Pawilonowi „Wyspiański 2000” rangi przedsięwzięcia roku ma szczególny wymiar, gdyż został on wyróżniony nie jako jeszcze jeden z punktów obchodów 750-lecia lokacji Krakowa, w które wpisano setki projektów jubileuszowych, lecz jako rzecz zupełnie odrębna. Miał oddać pokłon Stanisławowi Wyspiańskiemu, który w przeciągu swojego krótkiego życia stworzył wiele arcydzieł literackich, teatralnych, malarskich i dekoratorskich i sam stał się jednym z symboli tego miasta.

Pomysł na oddanie hołdu artyście zrodził się w 1997 r. z inspiracji Andrzeja Wajdy. zaproponował on wybudowanie obiektu na 100-lecie „Wesela”, przypadające w 2001 r. koncepcja ta wpisywała się w festiwal „Kraków 2000”, w obchody którego chcieliśmy się włączyć. Komitet organizacyjny zaaprobował ideę stworzenia pawilonu (na 21 głosów 20 było za realizacją tego projektu). Miało to swój głęboki sens – Kraków i Festiwal. Na tym jednak etapie zakładaliśmy nieco inną wersję, niż ta, która ostatecznie została zrealizowana. Sądziliśmy, że trzeba zbudować obiekt bardzo szybko, być może nawet tymczasowy, właśnie na Festiwal. Przeszkolony, by łatwo można było go rozmontować, bez ciężkich ścian. To miało być – tak zakładaliśmy – centrum festiwalowe i wystawowe. Konsultacje społeczne i formalności trwały jednak kilka lat, pozwolenie na budowę uzyskaliśmy dopiero dwa lata po Festiwalu. Tym samym uległa zmianie perspektywa, jaką zakładaliśmy dla budynku. To już nie mogło być centrum festiwalowe.

Jednak nie jest rzeczą oczywistą, jak należy budować w takim miejscu. W samym środku zabytkowego Krakowa. Pięćdziesiąt metrów na zachód od tej lokalizacji mamy kościół dominikanów, sto metrów na wschód kościół franciszkanów, tuż obok ulicę Grodzką. Całość uzupełnia Pałac Wielopolskich. Te wszystkie elementy trzeba było głęboko rozpoznać i zrozumieć. Tak, aby wpisać budynek w sposób nie zaburzający tożsamości kontekstu, by go nie zniszczyć i nie zdeformować, a dodając do niego nowy, współczesny i na tyle oryginalny obiekt, który mógłby nawiązać pewien dialog z historią, by powstało coś więcej niż tylko harmonijnie wpisana w lokalizację forma. Kontekst projektu jest bowiem szerszy niż Plac Wszystkich Świętych i obejmuje całe Stare Miasto, z Wawelem włącznie. Czyli wszystkie warstwy obszaru historycznego i ideowego, w obrębie których tworzył i realizował swoje projekty Stanisław Wyspiański.

A. Wajda sięgnął po kartony z niezrealizowanymi projektami witraży, jakie w swoich zbiorach posiadało Muzeum Narodowe. Wybraliśmy trzy z tak zwanej serii wawelskiej. Wyspiański umieścił na nich św. Stanisława, Kazimierza Wielkiego i Henryka Pobożnego. Witraże miały zostać wstawione do południowej ściany ambitu wokół prezbiterium Katedry Wawelskiej. Odważne i ekspresyjne przedstawienie tych postaci nie zyskało jednak akceptacji w ówczesnych kręgach kościelnych. Postanowiliśmy je zrealizować w skali 1:1, choć początkowo zastanawialiśmy się nad zwiększeniem skali. Było to z kilku względów niemożliwe. Wnętrze Pawilonu to niecałe 4,5 metra szerokości, a ekspozycja witraży jest rzeczą trudną na takiej przestrzeni. Ważne tu było, aby kąt patrzenia na te witraże był podobny do kąta patrzenia, który

zakładał Wyspiański. Tak właśnie zrobiliśmy, dzięki czemu ich pozycja i wysokość, nie są przypadkowe, a skróty perspektywiczne odpowiadają założeniom artysty. Wewnątrz budynku mamy ponadto przestrzeń wystawową uzupełniającą witraże, w której możliwe są dwa rodzaje ekspozycji. Gablotę tradycyjną „analogową” – na oryginały i reprodukcje, uzupełnia gablotę cyfrową z ekranów multimedialnych. Wiele materiałów na temat Wyspiańskiego najlepiej bowiem pokazywać za pomocą ruchomych obrazów i filmów.

Wnętrze Pawilonu łączy dwa rodzaje przestrzeni. Pierwszy typ, to przestrzeń historyczna i ekspozycyjna, druga zaś to przestrzeń publiczna o funkcji informacyjnej. Obie wymagają innego potraktowania architektonicznego. Np. zupełnie innego światła. Stał przed mną problem, w jaki sposób zaprojektować budynek o elewacji odpowiadającej kontekstowi, a ponadto elewacji, która jest w stanie odpowiednio ukształtować światło przestrzeni witrażowej. Przy witrażach konieczny jest półmrok, przyciemnienie, natomiast innego światła wymaga część publiczna. Wpadłem na pomysł, żeby zastosować zupełnie nietypowy sposób kształtowania elewacji i stworzyć wielką, pionową żaluzję zewnętrzną z materiału ceramicznego i za pomocą obrotów fragmentów żaluzji, zacienić strefę witrażową, a całe wnętrze w strefie publicznej otworzyć.

Był to pomysł całkiem nowy, prototypowy, bowiem nikt dotąd nie stworzył takiej ruchomej kurtyny z elementów ceramicznych, zawieszonych na stalowych ciężnachs od góry do dołu. Trzeba było odnaleźć cegielnię dysponującą odpowiednimi złożami gliny, bo nie każda glina z kolei jest na tyle plastyczna i wytrzymała, aby można było z niej tworzyć w technice ciągnionej tak wielkie elementy. Taką cegielnię znalazłem na Dolnym Śląsku (Ceramsus). Po kilkutygodniowych testach wytrzymałościowych, zdecydowaliśmy, że jest to właśnie ten materiał. To była dobra decyzja, gdyż w ten sposób oddaliśmy cześć miejscu, osadzając witraże w sposób zbliżony do tych, które znajdują się w kościele franciszkanów. W murze ceglany mamy tam wapienne ramy okienne utrzymujące witraże. Dokładnie to samo zrobiliśmy w naszym pawilonie, choć materiałem elewacyjnym nie była cegła gotycka, ale zaprojektowana przez nas nowoczesna ceramika. Wokół witraży mamy jednak ramy wapienne, z wapienia podobnego do tego, jaki widzimy w murach Katedry Wawelskiej, czyli w kontekście najbliższym pracom Wyspiańskiego, gdyby zaistniały na Wawelu. Jest to więc ukłon współczesnej kreatywnej architektury w stronę historii i odpowiedź na pytanie, czy istnieje możliwość nawiązania dialogu historycznego za pomocą współczesnego języka architektonicznego.

750-lecie istnienia Krakowskiego Bractwa Kurkowego

Jubileusz 750-lecia lokacji Krakowa na prawie magdeburskim zbiegł się z 750-leciem Bractwa Kurkowego. Nic też dziwnego, że nowy król kurkowy, prof. Czesław Dźwigaj, obejmując w sobotę 9 czerwca 2007 r. władzę, otrzymał przydomek „Jubileuszowy”.

Z okazji swojego święta krakowscy bracia kurkowi zaprosili pod Wawel przedstawicieli **bractw w całej Polsce i Europie**. Gościli m.in. **księcia Charlesa Louisa de Merode**, prezydenta Europejskiej Federacji Strzelców Historycznych (EGS), **Andrzeja Wegnera**, prezesa Zjednoczenia Bractw Kurkowych RP, **Tadeusza Żyłę**, króla europejskich strzelców z Pszczyny, który tytuł zdobył podczas ubiegłorocznych zawodów w holenderskim mieście Heesvik. Na jeden dzień przyjechał do Krakowa arcyksiążę **Otto von Habsburg**, honorowy prezydent EGS i jednocześnie Wielki Mistrz Rycerskiego Zakonu św. Sebastiana w Europie.

Bracia kurkowi świętowanie rozpoczęli od udziału w procesji Bożego Ciała z Wawelu na Rynek Główny. Po południu na scenie na placu Szczepańskim odbyła się inauguracja jubileuszu 750-lecia, w której uczestniczył m.in. prezydent Krakowa **Jacek Majchrowski**. Wieczorem w parku Strzeleckim odsłonięto pamiątkowy **obelisk 750-lecia krakowskiego Bractwa Kurkowego**.

Intronizacja przebiegała zgodnie z wielowiekowym rytuałem. W bazylice Mariackiej bracia uczestniczyli w mszy św. intronizacyjnej, a następnie na scenie głównej przed Sukiennicami odbyła się uroczystość przekazania symbolu władzy królewskiej – srebrnego kura. Starszy Bractwa Kurkowego, **Leszek Gołda** wręczył go **prof. Czesławowi Dźwigajowi**. Marszałkami zostali **Krzysztof Gołda** i **Jerzy Loręcki**. Najazutrz, w niedzielę 10 czerwca w katedrze na Wawelu odbyła się inwestytura nowych członków Zakonu św. Sebastiana. Arcyksiążę Otton von Habsburg mianował 11 nowych rycerzy.

Kolejne ważne wydarzenia jubileuszowe to uroczystości **wręczenia nowego sztandaru dla 8. Bazy Lotniczej z Balic** (15 września), ufundowanego przez Bractwo oraz **obchody 29. rocznicy wyboru największego z Polaków na stolicę Piotrową**. W tym samym dniu odbyły się też jubileuszowe uroczystości związane z 170. rocznicą obecności Bractwa Kurkowego w parku Strzeleckim. Z kolei w dniach 26–27 października roku krakowskie Bractwo Kurkowe pielgrzymowało na Jasną Górę, do sanktuarium Matki Bożej, królowej Polski. Bracia dokonali tam **Zawierzenia Bractwa Kurkowego Jasnogórskiej Pani**. Doniosły akt odczytał prof. Czesław Dźwigaj, aktualny król kurkowy:

– Bogurodzico Dziewico, Bogiem Sławiena Maryjo. Przychodzimy do Ciebie w jubileusz 750-lecia krakowskiego Bractwa Kurkowego jako synowie i następcy odważnych synów naszej Ojczyzny, którzy w niewolę Twojej miłości złożyli dobro swoich domów i całej Ojczyzny. Stajemy dziś przed Tobą jako matką miłosierdzia, składając u stóp Twoich siebie samych i wszystko co mamy – rodziny nasze, świątynie oraz domostwa. Królowo Polski, odnawiamy dzisiaj śluby i Ciebie za swą patronkę uznajemy. Tobie powierzamy Bractwo Kurkowe oraz wszystko to, co stanowi radości i troski naszych serc.

Do najważniejszych wydarzeń wieńczących rok jubileuszowy niewątpliwie należy **fundacja pomnika Ojca Świętego Jana Pawła II na Skałce**. Odsłonięto go 3 listopada 2007 r. na placu przed klasztorem oo. paulinów na Skałce. Uroczystego poświęcenia i odsłonięcia monumentu dokonał metropolita krakowski **kard. Stanisław Dziwisz**. Pomnik przedstawia postać siedzącego obok tronu papieża i nawiązuje do pierwszej pielgrzymki Jana Pawła II, który 8 czerwca 1979 roku podczas spotkania z młodymi ludźmi na Skałce usiadł na schodach, by być bliżej nich. Słowa, jakie wypowiedział do młodych, znalazły się na cokole pomnika.

Autorem projektu jest prof. krakowskiej ASP, prof. Czesław Dźwigaj, obecny król kurkowy bractwa.

WŁADZE STOWARZYSZENIA GMIN I POWIATÓW MAŁOPOLSKI

Przewodniczący SGiPM

Kazimierz Barczyk

Wiceprzewodniczący SGiPM

1. Robert Choma – Prezydent Przemyśla (woj. podkarpackie)
2. Marian Cycoń – Burmistrz Starego Sącza
3. Kazimierz Fudala – Wójt Rzepiennika Strzyżewskiego
4. Jerzy Górnicki – Wicestarosta Olkuski
5. Ryszard Ścigała – Prezydent Tarnowa

Członkowie Zarządu SGiPM

1. Jerzy Górnicki – Wicestarosta Olkuski
2. Witold Morawiec – Wójt Olesna
3. Robert Choma – Prezydent Przemyśla (woj. podkarpackie)
4. Ryszard Ścigała – Prezydent Tarnowa
5. Andrzej Saternus – Burmistrz Chelmska
6. Adam Samborski – Wójt Raclawic
7. Paweł Klimowicz – Przewodniczący Rady Miasta Krakowa
8. Marian Cycoń – Burmistrz Starego Sącza
9. Kazimierz Fudala – Wójt Rzepiennika Strzyżewskiego
10. Czesław Orliński – Radny Szczekocin (woj. śląskie)
11. Marek Fryźlewicz – Burmistrz Nowego Targu
12. Jan Gładki – Zastępca Przewodniczącego Rady Miasta Sędziszowa (woj. podkarpackie)
13. Ryszard Ożóg – Starosta Brzeski
14. Zofia Oszacka – Wójt Lanckorony
15. Henryk Juszczyk – Wiceprezydent Bielska-Białej (woj. śląskie)
16. Janusz Sepioł – Radny Sejmiku Województwa Małopolskiego
17. Paweł Sularz – Radny Miasta Krakowa
18. Tadeusz Brzuchacz – Wiceprzewodniczący Rady Gminy Zabierzów
19. Kazimierz Sterkowicz – Burmistrz Gorlic

Członkowie Komisji Rewizyjnej SGiPM

1. Jan Żak – Przewodniczący Rady Gminy Gołcza
2. Kazimierz Polak – Wiceburmistrz Makowa Podhalańskiego
3. Józef Tomal – Przewodniczący Rady Powiatu Myślenickiego
4. Wojciech Rzepa – Wójt Gnojnika
5. Dariusz Rzepka – Burmistrz Olkusza
6. Kazimierz Olearczyk – Wójt Gminy Bolesław
7. Zofia Bukowiec – Gmina Laskowa

Stanowisko Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski

w sprawie zwiększenia zasięgu TVP 3 Kraków poprzez pilne wprowadzenie naziemnej telewizji cyfrowej w Małopolsce

Kraków, 26 września 2007

Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski, największa regionalna organizacja samorządu terytorialnego w Polsce, apeluje o jak najszybsze wprowadzenie na terenie Małopolski systemu naziemnej telewizji cyfrowej.

Ponad połowa mieszkańców Małopolski ze względów technicznych oraz specyfiki analogowego systemu nadawania TV **nie może odbierać sygnału Telewizji Regionalnej Kraków – ważnego źródła informacji regionalnych.** Regionalny charakter programów nadawanych przez TVP 3 Kraków ma ogromne znaczenie dla integracji mieszkańców Małopolski – dostęp do nich jest podstawowym prawem obywatelskim, ważnym dla środowisk społecznych, kulturowych, politycznych, gospodarczych oraz samorządów.

Wieczorna Kronika TVP Kraków odbierana jest jedynie w samym Krakowie i najbliższej okolicy – zaledwie przez 1/3 mieszkańców Województwa Małopolskiego, a przecież Telewizja Regionalna to istotny instrument kształtowania i rozwoju obywatelskiej Wspólnoty Małopolskiej. Zachodnie i północne powiaty Województwa Małopolskiego oraz duża część miejscowości górskich stale pozbawiona jest możliwości odbioru Telewizji Regionalnej Kraków. W 10 lat po wprowadzeniu reformy wojewódzkiej dla dużej części trzymilionowej wspólnoty mieszkańców Małopolski opłacających abonament telewizyjny jest dyskryminacją w dostępie do Publicznej Telewizji Regionalnej i zaprzeczeniem integrowania Małopolan.

Sytuacja ta jest niedopuszczalna w czasach rozwoju techniki elektronicznej. Postęp techniczny wymusza zmiany, w świetle których naziemna telewizja cyfrowa daje więcej możliwości niż telewizja analogowa. Oferta programów może być bogatsza, a ich emisja w lepszej jakości. Wszystkie kraje europejskie przyjęły standard DVB-T dla naziemnej telewizji cyfrowej. W chwili obecnej system poważnie wdrożono już w 15 państwach Europy, w tym w Czechach i na Litwie, najwyższy czas by uczynić to w Polsce.

Ministerstwo Transportu przygotowało harmonogram wprowadzania w Polsce telewizji cyfrowej, której testowanie rozpoczyna się na Mazowszu, a następnie w Wielkopolsce.

Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski postuluje, aby wprowadzanie systemu naziemnej telewizji cyfrowej zacząć od Małopolski – terenów, które od lat są pozbawione możliwości odbioru publicznej telewizji analogowej. SGiPM stanowczo protestuje przeciwko planom wprowadzania systemu DVB-T z pominięciem Małopolan.

Jednocześnie SGiPM wyraża zaniepokojenie działaniami podejmowanymi przez TVP, mającymi na celu stopniową likwidację Telewizji Regionalnej TVP3 i wprowadzeniu w to miejsce kanału informacyjnego TVP INFO, co pozbawi mieszkańców Małopolski najważniejszych informacji o Krakowie i regionie, zgodnie z misją Regionalnej Telewizji Publicznej.

Kazimierz Barczyk
Przewodniczący Stowarzyszenia
Gmin i Powiatów Małopolski

XIII Ogólnopolski Charytatywny Bal Karnawałowy na Wawelu

W dniu 2 lutego 2008 r. odbył się XIII Ogólnopolski Charytatywny Bal Karnawałowy na Wawelu, zorganizowany przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski oraz Federację Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP, z którego dochód w wysokości 18 tys. zł zostanie przeznaczony na pomoc Polakom ze Wschodu. Po raz dziewiąty celem pomocy będzie akcja „Podarujmy Lato Dzieciom ze Wschodu – Kraków 2008”. W ramach akcji corocznie zapraszamy do Krakowa grupę 100 dzieci polskich z Białorusi, Ukrainy i Rosji.

Na rozpoczęcie Balu o godz. 20.00 nastąpiło uroczyste wręczenie Tytułu Człowieka Roku 2007 Marszałkowi Senatu RP Bogdanowi Borsewiczowi nadanego przez Federację Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP oraz Tytułu Małopolanina Roku 2007 prof. Jerzemu Sadowskiemu nadanego przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski. Drugi Laureat Tytułu Człowieka Roku 2007 Marszałek RP Bronisław Komorowski przesłał list do uczestników Balu. Także list z podziękowaniami za uznanie przesłał Burmistrz Wisły i rodzice Adama Małysza – drugiego Laureata Tytułu Małopolanina Roku 2007.

Podczas balu odbyła się aukcja charytatywna, której szczególnymi bohaterami zostali: Małopolanin Roku 2007 prof. Jerzy Sadowski oraz Andrzej Jakubik – po zaciętej licytacji każdy z nich wylicytował serigrafie prof. Jerzego Nowosielskiego za kwotę 4.500 zł. Dodatkowo pan Jakubik wylicytował podarowany przez siebie szalik z autografem Adama Małysza za kwotę 800 zł.

Na aukcji zlicytowano także kryształową paterę z herbem Senatu RP, od Marszałka Senatu RP Bogdana Borsewicza, wieczne pióro Marszałka Sejmu RP Bronisława Komorowskiego, marmurowy komplet gabinetowy na pióra i kałamarze dar prof. Jerzego Sadowskiego, dary przewodniczącego SGiPM Kazimierza Barczyka (Klemensa Bąkowskiego, „Dzieje Krakowa (z 12 planami i 150 rycinami)” z 1911 r. oraz „Przechadzka kronikarza po Rynku Krakowskim” z 1890 r.). W trakcie Balu również tradycyjnie sprzedawano kotyliony wykonane przez Annę Jadowską-Barczyk z krakowskiej ASP wraz z kwestą, którą przeprowadził ks. Jan Majewski z polskiej parafii w Królewcu.

Bartosz Lipszyc, Wicedyrektor Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski

XIII Małopolski Bal Sylwestrowy

XIII Małopolski Bal Sylwestrowy, zorganizowany tradycyjnie przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski w salach Pałacu Wielopolskich, był szampańską zabawą i prestiżowym spotkaniem, w którym uczestniczyło ok. 140 osób – przedstawiciele samorządu, nauki, kultury i życia gospodarczego, a wśród nich m.in.: prof. Barbara Kudrycka – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego i prof. Jacek Majchrowski – Prezydent Miasta Krakowa.

W trakcie Balu wystąpił z minirecitalesem Leszek Wójtowicz bard „Piwnicy pod Baranami”, który następnie poprowadził aukcję charytatywną. Zlicytowano serigrafie prof. Jerzego Nowosielskiego dar Fundacji Nowosielskiego i Andrzeja Starmacha, utwory Sławomira Mrożka podarowane przez Autora wraz autografem, Statuetkę NIKE z brązu – dar pani Karoliny Witek, dary przewodniczącego SGiPM Kazimierza Barczyka („Dawne zabytki Miasta Krakowa. Przypomnienia przeszłości o niektórych starożytnych zwyczajach mieszczan krakowskich...”, „Pamiętka z Krakowa. Opis tego miasta i jego okolic przez Józefa Mączyńskiego z rycinami i planami” z 1845 r.).

W sumie podczas Balu na cele charytatywne zebrano 10.650 zł.

Bartosz Lipszyc, Wicedyrektor SGiPM

TARNÓW

Ogólnopolski Festiwal Komедii „Talia” odbywa się w Tarnowie od 11 lat, co roku w październiku. Swoją nazwę wzięła od „Talii”, greckiej muzy komedii. Pierwsza edycja odbyła się w roku 1997, w październiku 2007 roku miała miejsce 11 edycja.

TALiA jest konfrontacją spektakli komediowych, ich różnorodnych gatunków i form. Festiwal każdego roku stara się rozszerzyć swój program, stając się tym samym wydarzeniem interdyscyplinarnym, łączącym różne gatunki sztuki. Widzowie Tarnowskiego Teatru mają okazję zobaczyć najlepsze komedie, których premiery odbyły się w ubiegłym sezonie artystycznym, zarówno wielkie nazwiska polskiego teatru, jak i debiutujących twórców z teatrów alternatywnych. W roku 2007 na Festiwalu gościli m. in. Krystyna Janda, Jerzy Trela, Jerzy Bończak, Andrzej Kopiczyński.

Główną częścią imprezy jest przegląd, w formule konkursu, najlepszych spektakli komediowych prezentowanych na polskich scenach. Nagrodę główną stanowi statuetka „Tarnowskiej Talii”. Konkursowe jury przyznaje również nagrody indywidualne dla aktorów, reżyserów, scenografów, wedle uznania. Kwalifikacji do prezentacji w Tarnowie dokonuje komisja artystyczna festiwalu, na program konkursu składa się zwykle kilkanaście przedstawień.

W pierwszej edycji „Talii” w roku 1997 zaprezentowano następujące pozycje: „Krewniaki” Bałuckiego, wystawiane przez Teatr im. Stefana Jaracza w Łodzi, „Ich czworo” Zapolskiej w wykonaniu zespołu Teatru w Opolu, „Ożenek” Gogola z Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu, Fredrowskie „Dożywocie” Teatru Polskiego w Warszawie, „Tango” Mrożka przygotowane przez Teatr Polski w Szczecinie i „Próby” Schaeffera z Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach.

W gronie laureatów „Tarnowskiej Talii” znajdowali się w ciągu 11 lat m.in.: Teatr im. Wilama Horzycy w Toruniu (1997 – pierwsza edycja), Stary Teatr w Krakowie (1998 – druga edycja), Teatr Witkacego w Zakopanem (2002 – szósta edycja), Teatr „Mon-

na kulturalnej mapie Polski

townia" z Warszawy (2003 – siódma edycja), Teatr im. A. Mickiewicza w Częstochowie (2004 – ósma edycja), Teatr Groteska w Krakowie (2005 – dziewiąta edycja).

Ideą festiwalu było zawsze prezentowanie humoru w różnych dziedzinach twórczości. Stąd konkursowi teatralnemu towarzyszyły liczne imprezy w całym mieście – m.in. wystawy fotografii i rysunków satyrycznych, pokazy komedii filmowych, sesje naukowe: „Komizm i humor w kulturze”, oraz „Humor w kulturze – Kultura humoru”, cykle koncertów „Żartobliwa Polihymnia”, prezentacje kabaretowe, a także warsztaty teatralne dla młodzieży, spotkania z twórcami, odbyło się również kilka edycji otwartego konkursu komediopisarckiego.

Od kilku lat podczas festiwalu wydawana jest gazeta codzienna za darmo kolportowana wśród widzów, na jej treść składają się recenzje spektakli, festiwalowe anegdoty, zapowiedzi imprez towarzyszących, prezentacje sponsorów festiwalu, członków jury oraz uczestników.

XII edycja Festiwalu odbędzie się na Tarnowskiej Scenie od 27 września do 4 października 2008 r. Konkurs Spektakli Komediiowych będzie rozszerzony o Konkurs Komediopisarcki.

Tarnowska Nagroda Filmowa to festiwal najciekawszych polskich filmów fabularnych, organizowany nieprzerwanie od 21 lat w Tarnowie. Organizatorem imprezy jest miejska instytucja kultury – Tarnowskie Centrum Kultury.

Niewiele jest w Polsce festiwali filmowych, które w tak konsekwentny sposób, na przestrzeni tak długiego czasu prezentują, popularyzują i upowszechniają dorobek polskiej kinematografii. Tarnów w maju staje się miastem filmowym, żyjąc muzyką filmową, polskimi filmami i spotkaniami ze zjeżdżającymi tu licznie twórcami. Program festiwalu na przestrzeni lat rozwija się nieustannie, wzbogacając się o coraz większe i bardziej znaczące wydarzenia filmowe.

Na program Tarnowskiej Nagrody Filmowej składają się: filmowe projekcje konkursowe, warsztaty filmoznawcze, projekcje dodatkowe, o charakterze monograficznym lub retrospektywnym, spotkania z twórcami, krytykami, ludźmi filmu, wystawy i koncerty.

Projekcje konkursowe oceniane są przez trzy niezależne gremia Jury, pierwszym jest Jury TNF, składające się z przedstawicieli środowisk kulturotwórczych naszego miasta i regionu, obradujące pod przewodnictwem twórcy profesjonalnie zajmującego się sztuką filmową. Dotychczas Przewodniczącymi Jury TNF byli m.in.: Krzysztof Krauze, Dorota Kędzierzawska, Maciej Dejczner,

Janusz Zaorski, Jan Nowicki, Janusz Morgenstern, Wojciech Pszoniak, Juliusz Machulski. Jury TNF, przyznaje reżyserowi wybranego filmu Statuetkę Leliwity.

Drugą z nagród, Statuetkę Jury Młodzieżowego, przyznaje Jury Młodzieżowe złożone z reprezentantów tarnowskich szkół średnich i wyższych. Trzecim z gremiów oceniających filmy jest publiczność, przyznająca w drodze plebiscytu swoją nagrodę – Statuetkę Maszkarona.

Podczas 20 TNF po raz pierwszy przyznano nagrodę za całokształt twórczości i wkład w dorobek polskiej kinematografii. Pierwszym jej laureatem został Pan Andrzej Wajda. Podczas 21 TNF nagrodę tę otrzymał Janusz Morgenstern.

Na przestrzeni 20 lat wśród nagrodzonych statuetkami Leliwity Maszkarona i Jury Młodzieżowego Tarnowskiej Nagrody Filmowej byli m. in.: Andrzej Wajda, Krzysztof Kieślowski, Krzysztof Zanussi, Jerzy Domaradzki, Ryszard Bugajski, Andrzej Barański, Teresa Kotlarczyk, Wiesław Saniewski, Janusz Zaorski, Jerzy Stuhr, Krzysztof Krauze, Maciej Dejczner, Jan Jakub Kolski, Andrzej Kondratiuk, Dorota Kędzierzawska.

Od 2006 roku program festiwalu wzbogacony został o projekcje plenerowe odbywające się w wyjątkowej oprawie tarnowskiego renesansowego Rynku, który także stał się miejscem wyjątkowo brzmiących koncertów muzyki filmowej.

Grand Prix 21. edycji Tarnowskiej Nagrody Filmowej w roku 2007, statuetkę Leliwity, jury pracujące pod wodzą Jana Machulskiego uhonorowało „Bezmiar sprawiedliwości” Wiesława Saniewskiego. Wyróżnienie jury otrzymał debiutancki film Łukasza Palkowskiego „Rezerwat”. W plebiscycie publiczności zwyciężył „Plac Zbawiciela” Krzysztofa Krauzego i Joanny Kos-Krauze. On także został uhonorowany wyróżnieniem dziennikarzy radiowych akredytowanych na festiwalu.

Piotr Filip

REWITALIZACJA PLACU NIEPODLEGŁOŚCI W PRZEMYŚLU

Jedną z najistotniejszych przeszkód przy wcześniejszych próbach przebudowy placu był jego niejednorodny stan własnościowy, co skutecznie uniemożliwiało realizację całościowych koncepcji. Drogę do zagospodarowania Placu Niepodległości otworzyło porozumienie między Gminą Miejską Przemyśl a Kurią Metropolitalną Obrządku Grekokatolickiego. Na jego podstawie użyczony został Gminie teren będący własnością Grekokatolików. Zasadniczym elementem porozumienia była zgoda na realizację idei budowy pomnika Ojca Świętego Jana Pawła II, jako wyraz hołdu mieszkańców miasta dla Jego osoby i nauki nawołującej do pojednania. Postawienie pomnika połączono z projektem stosownego zagospodarowania placu i tym sposobem w 2006 roku rozpoczęto działania.

Projekt pomnika Ojca Świętego został wybrany w ogólnopolskim konkursie, spośród kilkudziesięciu prac. Jego autorem jest młody artysta z Sopotu, Tomasz Radziewicz, który – jak uzasadnił swój werdykt jury - w wyjątkowy sposób przedstawił bogatą symbolikę ukazaną w wieku papieża, księdza, którą unosi i tronie papieskim oraz formę rzeźbiarską współczesną, lecz przejawiającą jednocześnie pełny realizm postaci.

Rewitalizacja Placu Niepodległości była elementem dużego projektu rozpoczętego przez Miasto jeszcze w 1999 roku, pn. „Rewitalizacja Starówki w Przemyślu”. W jego ramach przeprowadzono remonty kilkunastu ulic i placów w obrębie Starego Miasta, zabytkowego Kamiennego Mostu, odrestaurowano także kilka zabytkowych kamienic.

Przed wykonaniem prac Plac Niepodległości stanowił mało ciekawą przestrzeń ograniczoną zespołami zieleni z ciągiem drzew wzdłuż trzech pierzei z otwarciem od strony ul. Franciszkańskiej oraz cokółem i zespołem schodów od strony ul. Biskupa Śmigurskiego. Cokół i schody przypominały o stojącym tam przez lata pomniku Karola Świerczewskiego, całość przestrzeni stwarzała wrażenie nieuporządkowanej i zaniedbanej.

Modernizacja i rewitalizacja Placu Niepodległości oraz nawierzchni przyległych do niego ulic Franciszkańskiej i Władycze była możliwa dzięki uzyskanej dotacji w ramach Kontraktu Wojewódzkiego dla Województwa Podkarpackiego na lata 2005 – 2006. Prace inwestycyjne obejmowały zmianę nawierzchni placu oraz jego ukształtowania, wykonanie oświetlenia zharmonizowanego z istniejącym na przyległej ulicy Franciszkańskiej, wykonanie odwodnienia powierzchniowego,

LIDER MAŁOPOLSKI 2007

Najlepsze przedsięwzięcia roku w Małopolsce

Projekt rewitalizacji Placu Niepodległości i budowy pomnika Ojca Świętego Jana Pawła II w Przemyślu uwzględnił dwa osobne przedsięwzięcia realizowane równolegle, ale mające jeden wspólny cel: zagospodarowanie jednego z ważniejszych placów w mieście, tak aby stał się przestrzenią estetyczną i miejscem przyjaznym dla mieszkańców i turystów.

przebudowę i wykonanie nowych elementów sieci infrastruktury technicznej oraz wprowadzenie elementów małej architektury i zieleni ozdobnej, w tym fontanny, siedzisk i schodów terenowych.

W wyniku przeprowadzonych prac zabytkowa część miasta wzbogacona została o kilka atrakcyjnych elementów:

- pomnik Ojca Świętego Jana Pawła II o wysokości 4,30 m i wadze 1600 kg odlany z wysokiej jakości stopu brązu,
- zmodernizowaną nawierzchnię Placu Niepodległości wykonaną z kostki kamiennej i płyt kamiennych granitowych o powierzchni 1 857m²,
- zmodernizowaną nawierzchnię chodników wykonaną z kostki brukowej betonowej wibroprasowanej o powierzchni 697m²,
- 9 nowych punktów oświetleniowych,
- fontannę obłożoną płytami granitowymi z kaskadą przelewową w części centralnej i zespołem skalnym z brył granitowych wraz z układem dysz wodnych zapewniających tworzenie obrazów wodnych, podświetleniem i podłączeniem do sieci wodociągowej,
- schody terenowe ze stopnicami i podstopnicami wykonanymi z płyt granitowych z uzupełnieniem kostką granitową,
- układ zieleni w oparciu o istniejące drzewa oraz kwatery zieleni ze skarpowaniem z zastosowaniem krzewów ozdobnych, żywoptotów i rabat kwiatowych ograniczonych palisadami betonowymi,
- balustrady stalowe indywidualne z poręczami z rur stalowych.

Budowa pomnika i rewitalizacja placu były realizowane etapami w ciągu 2006 i 2007 roku i znalazły swoje zwieńczenie w uroczystości odsłonięcia monumentu Ojca Świętego Jana Pawła II, która odbyła się w obecności Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego 15 października 2007 r. Poświęcenia pomnika dokonali dwaj dostojnicy kościelni: Arcybiskup Józef Michalik Metropolita Przemyski kościoła rzymsko-katolickiego oraz Arcybiskup Jan Martyniak Metropolita Przemysko-Warszawski kościoła grecko-katolickiego. To wydarzenie było jednoznacznie komentowane, jako kolejny ważny krok na drodze pojednania wyznań i narodów współistniejących w Przemyślu od wieków.

Rewitalizacja Placu Niepodległości, usytuowanie tam pomnika Ojca Świętego Jana Pawła II i ciekawej fontanny sprawiło, że stał się on kolejną pozytywną wizytówką miasta i jednym z ulubionych miejsc spacerów. Realizacja projektu w znacznym stopniu podniosła walory estetyczne i użytkowe tego obszaru urbanistycznego oraz w zasadniczy sposób wpłynęła na poprawę wizerunku zabytkowej części Przemyśla. Sąsiedztwo Wieży Zegarowej, w której mieści się Muzeum Dzwonów i Fajek – Oddział Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej dopełnia atrakcyjności tego miejsca zarówno dla mieszkańców, jak i turystów odwiedzających miasto.

www.przemysl.pl

Budowa Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Bielsku-Białej

Po długoletnim staraniu się o wyznaczenie terenu pod budowę Schroniska dla bezdomnych zwierząt, spełniającego wymogi ustawowe, Gmina Bielsko-Biała uzyskała pozwolenie na budowę tej inwestycji przy ul. Krakowskiej w Bielsku-Białej obok rekultywowanej części składowiska odpadów komunalnych. Granice terenu zostały wytyczone w oparciu o wymagane odległości. Działka jest oddalona od najbliższego budynku mieszkalnego o 150 m. Teren przeznaczony pod budowę stanowi stok północny wzniesienia składowiska odpadów komunalnych.

Teren przeznaczony pod budowę był bardzo trudny, usytuowany na zboczu o bardzo dużym nachyleniu. Spadek terenu narasta proporcjonalnie do długości i wynosi w strefie wejściowej – południowej 15%, w strefie północnej osiąga miejscami 18%.

Ulica dojazdowa do schroniska została na mocy uchwały Rady Miejskiej nazwana ulicą Reksia, bohatera kreskówek dla dzieci.

Schronisko może pomieścić 150 psów i 50 kotów. Projekt realizowany był w całości ze środków finansowych budżetu gminy.

Powierzchnia działki	9 225,00 m ²
Powierzchnia zabudowy	944,54 m ²
Powierzchnia użytkowa	796,00 m ²
Kubatura	2 626,66 m ³

Całość kompleksu składa się z:

- pawilonu weterynaryjnego,
- pawilonu administracyjnego,
- pawilonu zaplecza żywieniowego z kotłownią,
- pawilonu kociarni,
- pawilonu kojców dla psów nowoprzybyłych z magazynem środków dezynfekcyjnych,
- pawilonu wiat dla psów dużych z 3 pomieszczeniami magazynowymi,

- pawilonu kojców – izolatek,
- 6 pawilonów kojców wraz z wybiegami, wyposażonych w instalację wodną, kanalizacyjną, elektryczną i wentylacyjną.

Na powierzchni 1 ha wybudowanych w zostało 13 obiektów typu pawilonowego parterowego o prostej konstrukcji, rozlokowanych po obu stronach głównego ciągu komunikacyjnego usytuowanych kaskadowo ze względu na trudne ukształtowanie terenu:

- budynek lecznicy weterynaryjnej z gabinetem lekarza weterynarii i salą do wykonywania zabiegów, pomieszczeniem na leki, pomieszczeniem posterylizacyjnym oraz osobne pomieszczenie z mroźnią na zwłoki zwierząt,
- budynek administracyjny, pomieszczenie przeznaczone do prac biurowych i administracyjnych, szatnie dla personelu, zespół sanitarny, pomieszczenie socjalne,
- budynki: lecznicy weterynaryjnej i administracyjny połączone są przewiązką,
- kuchnia – przetwórnia pasz, pomieszczenie magazynowe, pomieszczenie do przechowywania produktów wymagających obniżonych temperatur z mroźnią na karmę, w pomieszczeniu kuchni został zainstalowany 150 l kocioł warzelny elektryczny do przygotowania karmy. Obiekt zawiera pomieszczenie kotłowni z osobnym wejściem, w którym znajduje się kocioł i zbiorniki na olej.
- budynek kociarni wyposażony w pomieszczenia: dla kotów małych, nowoprzybyłych, dużych, matek z kociakami, połączone z wybiegami otwartymi z fragmentem zadaszonym, na ścianach zamontowano schodkowe drewniane półki do odpoczynku dla kotów oraz zewnętrzne osiatkowane wybiegi,
- pozostałe obiekty to 8 budynków przeznaczonych do przetrzymywania psów – boksy z wybiegami krótkimi, wybiegami długimi, dwa budynki wyposażone są w podłogowe maty grzewcze elektryczne, sterowane przy użyciu termostatu, z możliwością nastawienia temperatury podłogi,
- budynek kwarantanny; posiadający 6 osobnych pomieszczeń przeznaczonych na przetrzymywanie psów przechodzących kwarantannę, wyposażone w klatki metalowe – ocynkowane,

Cały kompletny boks dla psów składa się z zamkniętego pomieszczenia, przez które pies przemieszcza się do wybiegu za pomocą uchylnej gumowej kłapy, wybiegi ogrodzone są siatką ocynkowaną, wejścia do wybiegów wyposażone są w podwójne zamknięcia, na powierzchni zewnętrznej boksów została ułożona siatka typu eko. Wybiegi psów dużych wyposażone są w budy drewniane.

wewnętrznych w pomieszczeniach kuchni i sali operacyjnej zastosowano płytki ceramiczne do pełnej wysokości, przy umywalkach fartuchy do wysokości 130 cm. Stolarka zewnętrzna okienna i drzwiowa PCV biała.

Podłogi we wszystkich pomieszczeniach pokryte są płytkami ceramicznymi, ponadto w pomieszczeniach boksów zostały one ułożone na ścianach do wysokości 60 cm. Jako okładziny ścian

Teren kompleksu jest ogrodzony siatką do wysokości 2 m z paskiem płytek chodnikowych, wyposażony w bramę wjazdową oraz bramkę, przed którą znajduje się ogólnodostępny parking. Ciągi komunikacyjne z kostki brukowej wykonano w układzie

pieszo-jezdnym jako ciąg serpentyn. Dodatkowe przejścia wykonano w formie schodów terenowych i chodników jako dojścia do budynków.

Schronisko posiada kanalizację deszczową oraz kanalizację sanitarną odprowadzającą ścieki sanitarne do pompowni zbiorczej bezpośrednio do kolektora sanitarnego ciągiem tłocznym i grawitacyjnym. Jako ogrzewanie zastosowano lokalną kotłownię olejową. Do wszystkich obiektów zastosowano rampy umożliwiające dostęp niepełnosprawnym.

Układ roślinności na terenie schroniska tworzą drzewa i krzewy pojedyncze i w luźnych grupach. Cała koncepcja została dostosowana do układu funkcjonalno – przestrzennego obiektu. Z uwagi na niewielkie rozmiary obiektów, wszystkie drzewa i krzewy rosną w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań i komunikacji. Do obsadzenia całego terenu wykorzystano ponad 300 szt. różnego rodzaju materiału zielonego. Jednocześnie wprowadzona zieleń pełni funkcję osłonową i ocienia miejsca, w których przebywają zwierzęta. Schronisko dla bezdomnych zwierząt jest związane z zielenią, ma formę małego parku.

Przestrzeń tego schroniska umożliwia organizowanie wolnego czasu dla mieszkańców naszego miasta w kontakcie z naturą. Ponadto w schronisku funkcjonuje na szeroką skalę wolontariat, organizowane są również akcje edukacyjne:

- Dni otwarte Schroniska,
- konkursy plastyczne z nagrodami (zarówno na terenie placówki jak również w szkołach, przedszkolach),
- wycieczki plenerowe dla dzieci,
- zewnętrzne akcje promujące schronisko.

W celu łatwiejszego dostępu do schroniska wykonano remont drogi z nakładką w technologii asfaltowo – mineralnej oraz odwodnienie liniowe ul. Reksia.

Uwzględniając rzeczywiste potrzeby w 2007r. gmina Bielsko-Biała podpisała porozumienia z gminami ościennymi nie posiadającymi swoich „przylisk” na przyjmowanie zwierząt, zwłok zwierzęcych oraz wyjazdy po zwierzęta porzucone.

Równocześnie planuje się uruchomienie części hotelowej dla zwierząt oraz ogólnodostępnej lecznicy.

Bielskie Schronisko stało się przyjaznym AZYLEM dla zwierząt nie posiadających własnego kąta, porzuconych lub zostawionych przez bezdusznych właścicieli.

Stanowisko Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP w sprawie Regionalnej Telewizji Publicznej i Radia Kraków, 5 grudnia 2007 r.

W powszechnej opinii samorządowców zrzeszonych w Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP – największej ogólnopolskiej organizacji samorządu terytorialnego skupiającej 1000 gmin, powiatów i województw w 20 regionalnych związkach – ład medialny w Polsce wymaga wprowadzenia licznych zmian prawnych i organizacyjnych. Wiele regulacji ustawowych nie przystaje do wymogów rozwiniętego rynku oraz potrzeb nowoczesnej demokracji obywatelskiej. Dotyczy to nie tylko prawa mediów elektronicznych, lecz również prawnych gwarancji wolności słowa. Dlatego uznać trzeba za uzasadnione i konieczne przygotowanie nowych, systemowych rozwiązań, twórczo wykorzystujących dobre praktyki innych krajów europejskich.

I. Elektroniczne media publiczne to specyficzny element europejskiego modelu demokracji obywatelskiej. Ich funkcjonowanie zostało generalnie unormowane w dyrektywach wspólnotowych, które muszą stanowić ramy projektowanych zmian. Równocześnie koniecznym staje się dostosowanie istniejących rozwiązań do radykalnych przemian ekonomicznych, politycznych i technologicznych, które uczyniły anachronicznymi wiele istniejących regulacji. Dokonywanie tych zmian wymaga jednak uznania, że sprawne, oszczędne w utrzymaniu, a bogate w treści programowe oraz bliskie obywatelom radio i telewizja publiczne powinny stać się trwałym elementem polskiego systemu mediów.

II. Trwający od kilkunastu lat proces budowy Polski samorządnej i rozpoczęty przez dziesięć laty proces regionalizacji wymaga nadal wsparcia przez dobrze zorganizowane publiczne radio i telewizję. Wymaga to dostrzeżenie szczególnej sytuacji tego segmentu mediów publicznych. Podobne znaczenie ma, zwłaszcza dziś, ochrona dorobku mediów publicznych skupionych na polskich odbiorcach poza granicami kraju. Miarą wiarygodności intencji ekspertów i polityków zajmujących się reformą mediów, będzie gotowość do stworzenia takich konkretnych, realnych rozwiązań, które ułatwią rozwój mediów regionalnych będących ważną częścią budowania wspólnoty regionalnej mieszkańców i warunków rozwoju regionu. **Ich dalsze osłabianie lub wręcz likwidacja, kłóci się z wzmocnieniem samorządu regionalnego.**

III. Dokonując reformy mediów publicznych należy:

1. Uznać potrzebę stworzenia stabilnego systemu finansowania mediów regionalnych ze środków publicznych, na czele z Regionalną Telewizją Publiczną i Radiem. Źródła finansowania powinny być równocześnie tak skonstruowane, aby ułatwiały zachowanie niezależności tych mediów od doraźnej koniunktury partyjnej.
2. Sięgnąć po modelowe rozwiązania europejskie. Wykorzystanie dobrych praktyk, sprawdzonych u sąsiadów pozwoli uniknąć kosztownych, nieodwracalnych błędów.
3. Włączyć samorządy wojewódzkie do współpracy z regionalnymi mediami publicznymi poprzez racjonalne, nowe uregulowania prawne. Współdziałanie to może odbywać się na płaszczyźnie gospodarowanie majątkiem czy wspierania działalności programowej lub emisyjnej. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że pożądane tu będą także zmiany przepisów innych ustaw.

Wskazane jest, aby w przypadku koniecznych, poważnych zmian strukturalnych w mediach publicznych na poziomie regionalnym mogły w takim nowym podmiocie uczestniczyć własnościowo samorządy szczebla wojewódzkiego.

4. Zlikwidować skutki nadania mediom publicznym w Polsce złej formy organizacyjno-prawnej. Spółki prawa handlowego z natury skłonne są do komercjalizacji swych działań, co jest sprzeczne z realizacją dobrze zdefiniowanej misji.
5. Dokonać na nowo opisu misji radia i telewizji publicznej, z uwzględnieniem potrzeb społeczności lokalnych. Powinny zostać stworzone warunki jeszcze szerszego „uspołecznienia” mediów regionalnych poprzez tworzenie gęstszej sieci korespondentów działających na zasadzie videodziennikarstwa. Byłaby to także okazja do wejścia telewizji w małe społeczności i stopniowego przejmowania części odpowiedzialności za ich kształt przez społeczności lokalne.
6. Przeprowadzić szczegółową analizę kosztów funkcjonowania regionalnych stacji radia publicznego oraz obecnych Oddziałów Telewizji Polskiej. Analiza ta powinna za punkt odniesienia przyjąć analogiczne koszty (w tym np., osobowe) w programach (stacjach ogólnopolskich) oraz w zbliżonych profilach regionalnych stacjach publicznych w Europie. Dopiero taka ocena wykaże słabe i mocne strony systemu polskich regionalnych mediów publicznych. Odnoszenie danych tego typu do kontekstu mediów komercyjnych powoduje zafałszowanie obrazu i wiele szkodliwych interpretacji.
7. Przyjąć, że w kraju wielkości Polski pożądane jest istnienie dwóch, uniwersalnych, ogólnodostępnych publicznych kanałów telewizyjnych i dwóch kanałów radiowych, w tym jeden Regionalnej Telewizji Publicznej i Radia.
8. Zapewnić programom regionalnym, w ramach sieci (dotyczy to zwłaszcza telewizji) równorzędną pozycję z programami ogólnopolskimi. **Z uwagi na wielkość Polski oraz poziom jej rozwoju (a także potrzeby związane z budową tożsamości regionalnej czy rozwojem autentycznej samorządności) jeden z programów telewizji publicznej powinien być tworzony wyłącznie przez stacje regionalne i mieć zasięg ogólnokrajowy.** Nie oznacza to, że w procesie zmian nie powinna być brana pod uwagę konsolidacja podmiotów, czy nawet prywatyzacja niektórych elementów np. majątkowych. Wzmocnienie sektora regionalnego mediów publicznych musi zmierzać do powstania struktury sprawnej, lecz oszczędnej w gospodarowaniu groszem publicznym. Konieczne jest powstrzymanie degradacji elektronicznych publicznych mediów regionalnych na czele z Regionalną Telewizją Publiczną i Radiem.
9. Włączyć do prac nad nowym ładem medialnym, reprezentantów samorządu wojewódzkiego oraz regionalnych związków samorządowych, wspieranych przez współpracujących z nimi ekspertów.

Prace nad zmianami w funkcjonowaniu mediów, w tym także elektronicznych mediów publicznych zakończą się sukcesem, jeśli ich nowa jakość oznaczać będzie przywrócenie znaczenia mediom lokalnym i regionalnym. Jesteśmy przekonani, że przyjęcie racjonalnych, zweryfikowanych w innych krajach Europy rozwiązań przyniesie także ograniczenie zbędnych wydatków i skoncentrowanie tych mediów na zadaniach misyjnych.

Piszę muzykę

W czerwcu 2008 r. na płycie Rynku Głównego zostanie odegrana i odśpiewana przez mieszkańców miasta zwycięska Oda do Krakowa, która uwieńczy obchody 750-lecia lokacji. Jest Pan autorem muzyki do tego utworu. Czym się Pan kierował komponując ją?

Zastanawiałem się od czego zacząć, czy od melodii, czy od harmonii. Musiałem połączyć historyczny Kraków z czasami współczesnymi, by brzmienia

muzyczne przeplatały się i tworzyły całościowy obraz tego pięknego miasta. Powstał utwór z początku tajemniczy, niosący pewną nutę nawet i grozy, poprzez skoczną melodię, która pozwala rozwinąć tekst, by zmierzyć do ciekawego zakończenia i rozwiązania zwrotki melodyjnym refrenem. Ostatnie brzmienia utworu Ody do Krakowa to przeplatające się nowoczesnymi nutami dźwięki, wyrażające i mające w sobie naleciałości improwizacji jazzowej w swingu, by w momencie kulminacyjnym urwać się i pozostawić odbiorcy niezapomniane wrażenia artystyczne.

Jak wyglądała Pana droga muzyczna?

Zacząłem jako małe dziecko grać na akordeonie, to taka rodzinna tradycja. Ukończyłem zaś Akademię Muzyczną w Krakowie – głównym instrumentem był kontrabas. Żeby grać, należy się jednak szeroko kształcić i wciąż rozwijać, obserwować mistrzów. Będąc na studiach założyłem z kolegami (Sebastian Bernatowicz – piano, Wiśław Jamioł - perkusja) zespół Jazz Trio, który zdobył drugą nagrodę na Jazz Junior, mieliśmy wiele wyróżnień. Graliśmy razem około pięciu lat i wydaliśmy trzy płyty. W tym czasie zaprosił nas do siebie Janusz Muniak, u którego graliśmy regularnie, z nim, sami, bądź z innymi zaproszonymi gośćmi. „U Muniaka” udało nam się zagrać z Wyntonem Marsalisem znanym trębaczem i jego muzykami, także to było bardzo wielkie przeżycie dla mnie, wielka szkoła i nauka. Później zająłem się też pisaniem i aranżowaniem muzyki. Zawsze ciągnęło mnie do tego, aż wreszcie się odważyłem.

W 1999 r. spotkał Pan na swojej drodze muzycznej obiecującą wokalistkę Paulinę Bisztygę. Wasza współpraca zaowocowała II nagrodą na 35. Festiwalu Piosenki Studenckiej w Krakowie.

Od tego momentu jej kariera, a moja praca nabrały większego tempa. Z muzyka instrumentalisty stałem się kompozytorem, choć to bardzo górnolotne określenie, bo kompozytorami są Górecki i Penderecki. Wolę mówić, że piszę muzykę. Pracujemy teraz nad kolejną płytą. Będzie to duet, składający się muzycznie tylko z gitar basowych i kontrbasu. Będzie to płyta melodyjna, dosyć prosta harmonicznie i rytmicznie, Nie chodzi tu o to, by z „basówki” zrobić gitarę, czy z kontrbasu perkusję, ale, by wykorzystać różne brzmienia, które te instrumenty dają. Wiem, że będzie

Rozmowa z **Romanem Ślęzykiem**

kompozytorem i muzykiem jazzowym, autorem „Ody do Krakowa”

to brzmiało inaczej, ale nie gorzej. Płyta jest doskonale odbierana przez grono ludzi z którymi współpracuję i przyjaciół. Mam nadzieję, że będzie to płyta nie tylko dla wysublimowanego słuchacza.

Wchodzi Pan również w skład zespołu Frittata.

W tym zespole jest mieszanka wybuchowa naszych doświadczeń. Występują elementy jazzu, muzyki etnicznej, bałkańskiej, latynoskiej, można doszukać się dźwięku muzyki żydowskiej. Udało nam się połączyć te gatunki w harmonijną całość. Doskonale muzycznie współpracujemy, na bieżąco tworząc kompozycję. Pragniemy optymalnie wykorzystać umiejętności każdego muzyka z osobna, pokazać jego wrażliwość muzyczną, która przekłada się później na doskonały dźwięk. Łączymy doznania muzyczne i każdy może wykazać się swoją ekspresją. Moje doświadczenie i osłuchanie idealnie wtapia się w każdą osobowość zespołu i dlatego tworzymy zgraną, dobrze zapowiadającą się grupę.

Od niedawna Akademia Muzyczna w Krakowie prowadzi wydział jazzowy. Jak muzyk jazzowy, twórczo związany z Krakowem, odbiera tę informację?

Bardzo się cieszę, że po tylu latach starań udało się Janowi Pilchowi stworzyć wydział jazzowy. Gdy ja rozpoczynałem studia, nie było mowy o takiej formie nauki w Krakowie. Studiowałem kontrabas, gdyż granie innych dźwięków niż klasyczne nie było wówczas możliwe. Wahałem się wprawdzie czy pójść na wydział jazzowy do Katowic, ale ostatecznie wybrałem Kraków. Miałem tu wiele innych muzycznych możliwości. Taką stwarzał np. Janusz Muniak, który przyciągał i wspierał adeptów jazzu. Każdy mógł się uczyć od tego doskonałego saksofonisty, mógł też liczyć na rzetelną ocenę swoich umiejętności. Na scenie „U Muniaka” pozbywało się tremy i oswajało z publicznymi występami. Uczyno się, i uczy, zawodowego grania jazzu. U Muniaka dojrzeła się o wiele bardziej i szybciej. Jego krótkie i trafne uwagi są doskonałym drogowskazem na przyszłość.

Zajmuje się Pan również młodzieżą

Jestem nauczycielem basu w Staromiejskim Centrum Kultury w Krakowie. Tworzę zespoły muzyczne, rockowe, jazzowe pomagam im w aranżacji. Młodzież bardzo chętnie przychodzi na moje zajęcia. Mogą uczyć się gry sobie na profesjonalnym sprzęcie, poznawać inne gatunki muzyki. Staram się kształtować ich wrażliwość muzyczną. I zawsze mam nadmiar chętnych do gry.

Ostatnio akompaniował Pan Shakin' Stevensowi podczas jego sylwestrowego występu w Krakowie.

Zastąpiłem jego basistę, który chyba rozchorował się przed wyjazdem do Polski, właśnie na ten koncert. Przyznam szczerze, że dałem się porwać nastrojowi jego muzyki, koncert był bardzo udany, schodziliśmy ze sceny z bardzo pozytywnymi emocjami.

W takim razie dziękuję za rozmowę i życzę pasma sukcesów na drodze muzycznej

Asta

Jacek Teska

Manager projektów dla rynku samorządowego Sygnity

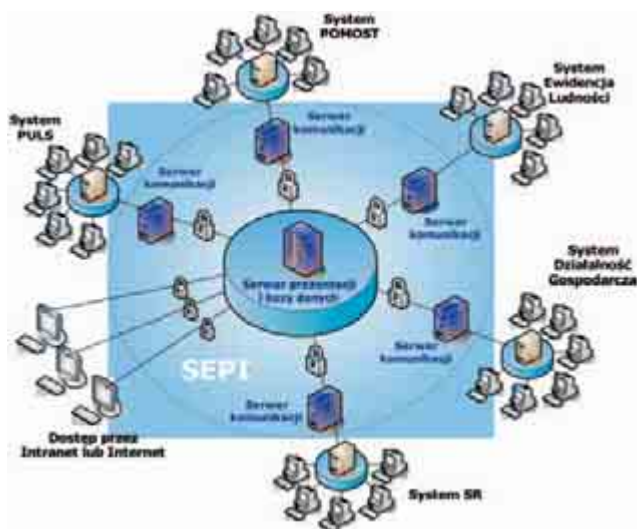
Rozwiązania informatyczne w obszarze rynku samorządowego

Firma Sygnity powstała w wyniku połączenia kompetencji firm ComputerLand i Emax oraz grup kapitałowych, którymi obie te firmy przewodziły. Szerokie obszary działania, bogata oferta produktowa łączących się firm oraz trzy tysiące ekspertów sprawiają, że Sygnity jest jednym z największych przedsiębiorstw branży IT w Polsce.

Projekty realizowane na rzecz samorządów (systemy dziedziczne, systemy GIS, e-urząd, bazy danych i in.) są obecnie jednym ze strategicznych kierunków rozwoju dla sektora publicznego Grupy Sygnity. Według naszych szacunków polskie samorzady w latach 2007-2013 mają szansę na zdobycie z Unii Europejskiej dofinansowania na realizację projektów informatycznych w wysokości rzędu 5-6 miliardów złotych. Jeśli uda się nam te środki skutecznie wykorzystać czeka nas skok cywilizacyjny w lokalnych społecznościach. Tani bezprzewodowy Internet w całej gminie, możliwość załatwiania większości spraw przez Internet, monitorowanie swojej sprawy on-line to tylko niektóre zalety dla obywateli. Urzędy dzięki budowie nowej infrastruktury i wdrożeniom np., systemów ułatwiających obieg dokumentów będą miały zdecydowanie lepszy kontakt z własnymi obywatelami, przedsiębiorcami i inwestorami.

Chcemy być obecni również w województwie małopolskim. Przykładem może być umowa z Urzędem Marszałkowskim Województwa Małopolskiego. Na początku czerwca spółki grupy Sygnity (Winkel i R-DATA) podpisana została umowa na wdrożenie systemu obiegu dokumentów w 81 jednostkach samorządu terytorialnego. Wdrożenie elektronicznego obiegu dokumentów umożliwi wymianę informacji „interesant – urząd” za pośrednictwem Internetu, z wykorzystaniem poczty elektronicznej (SMTP) lub poprzez portal Cyfrowy Urząd zintegrowany z regionalnym portalem internetowym „Wrota Małopolski”.

Samorządowa Elektroniczna Platforma Informacyjna jako przykład hurtowni/bazy wiedzy w JST

- Funkcja gromadzenia informacji (zarówno wiedzy proceduralnej, jak i nieformalnej) – np. baza dobrych praktyk samorządowych.
- Funkcja gromadzenia informacji zagregowanych na potrzeby analiz (hurtownia danych),
- Platforma integracji i wymiany informacji pomiędzy jej dysponentami i użytkownikami.
- Umożliwienie ochrony i zapewnienie bezpiecznego dostępu do zasobów.
- Przykład realizacji SEPI – Samorządowa Elektroniczna Platforma Informacyjna

- Umożliwia bezpieczny i natychmiastowy dostęp do danych zgromadzonych w różnych systemach dziedzicznych,
- Służy do integracji systemów dziedzicznych pochodzących od różnych producentów i wykonanych w różnych technologiach.

Zapraszamy w częstochowską Aleję

Częstochowska Aleja Najświętszej Maryi Panny porównywana jest z paryską Champs Élysées... Są nawet tacy, którzy twierdzą, że jest od francuskiej koleżanki ładniejsza. Co roku przemierza nią ponad 4 miliony ludzi – pielgrzymów i turystów. Przepiękna szeroka arteria zakończona jasnogórskim wzgórzem i wyłaniającą się zza parkowych drzew słynną, klasztorną wieżą.

Właśnie zakończyła się modernizacja części położonej najbliżej Jasnej Góry, tzw. III Alei Najświętszej Maryi Panny. Jest nowoczesna, elegancka, praktyczna, trwała i godna pozazdrosczenia.

Wyremontowana III Aleja ma charakter placu, jezdnie i chodniki znajdują się w jednej płaszczyźnie pozbawionej krawężników. Pasy jezdne wykonane są kostki granitowej ułożonej w „jaskółczy ogon”, a pasy piesze z płyt granitowych dodatkowo podzielonych pasami poprzecznymi z kostki granitowej.

Długość przebudowywanego odcinka wynosi około 570 m, powierzchnia przebudowy to ok. 2,48 ha. Ogólny koszt realizacji inwestycji to ponad 14 mln zł brutto.

Koncepcja obsługi komunikacyjnej i organizacji ruchu zakłada, że perspektywnie z tej części Alei zostanie wyeliminowany ruch kołowy. Do tego czasu został ograniczony do jednej nitki. Ulica jest strefą zamieszkania, tu pierwszeństwo mają piesi – mieszkańcy, turyści, pielgrzymi.

Zwężono pas ruchu dla jednego kierunku do szer. 3,5 metra. Wzdłuż jezdni zlokalizowano równoległe miejsca postojowe.

Chodniki i miejsca parkingowe oddzielone są słupkami drogowymi i donicami z kwiatami. Jezdnie od środkowej, pieszej części Alei oddziela szpaler kilkuletnich, starannie dobranych drzew i nasadzonej podczas remontu zieleni. W podłożu zamontowano

reflektory, które po zmroku – obok ulicznych lamp montowanych specjalnie na Światowy Dzień Młodzieży z Papieżem Janem Pawłem II w 1991 roku – oświetlają przestrzeń Alei.

Koncepcję przebudowy na zlecenie Prezydenta Miasta przygotowało Zabrzańskie Biuro Inżynierskie „Has”.

Miejsce spotkań

Aleja Najświętszej Maryi Panny to doskonałe miejsce do organizacji różnorodnych imprez o charakterze kulturalnym, rekreacyjnym, ale także komercyjnym.

Przekonaliśmy się o tym w grudniu podczas dwutygodniowych Targów Bożonarodzeniowych. Impreza pod nazwą „Gwiazdkowa Aleja” odbywająca się na środkowym pasażu III Alei jest dziełem Częstochowskiej Organizacji Turystycznej i firmy Amonit. Na stoiskach można było kupić różne, bożonarodzeniowe ozdoby, słodycze i inne smakołyki przydatne na świątecznych stołach – pierogi, swojskie wędliny i wypieki, miody pitne benedyktynów z Tyńca. Dziś już wiadomo, że to nie ostatnie tego rodzaju targi w Alei.

Nie tylko ulica...

Aleja Najświętszej Maryi Panny jest arterią bardzo kulturalną. Tylko w zmodernizowanej jej części znajduje się Miejska Galeria Sztuki z Muzeum Beksińskiego (kilkadziesiąt obrazów i rysunków artysty w specjalnie zaaranżowanym wnętrzu), Ośrodek Kultury Filmowej, otwarte w ubiegłym roku w wyremontowanej kamienicy Muzeum Pielgrzymowania. Tuż za rogiem, na placu Biegańskiego stoi Ratusz Miejski, którego gospodarzem jest Muzeum Częstochowskie.

Od jesieni kolejną atrakcją tzw. III Alei Najświętszej Maryi Panny jest ławeczka (nieopodal Muzeum Pielgrzymowania) z postacią jednej z najwybitniejszych polskich poetek, częstochowianki –

Haliny Poświatowskiej. Ławeczkę odsłonięto w 40 rocznicę śmierci poetki – 11 października. Ławeczka i postać wykonane są z brązu i ważą 400 kg. Obecnie jest to jedno z ulubionych miejsc spotkań, zwłaszcza młodzieży.

Zapraszamy na imprezy

Już w marcu odbędzie się w odnowionej części Alei Najświętszej Maryi Panny Święto Palmy Wielkanocnej połączone z kiermaszem ozdób i z wyborem najpiękniejszej i najwyższej palmy. Impreza będzie promowała tradycje związane ze Świętami Wielkiej Nocy, m.in. zdobienia pisanek.

Od 2 do 4 maja zaplanowano Targi Wiosenne, których głównym celem będzie promocja produktów i producentów regionu częstochowskiego. Zaproszeni zostaną także organizatorzy turystyki, by mogli zaproponować swoje oferty letniego wypoczynku. Współorganizację zaproponowano inicjatorom Targów Kwiatów.

W czerwcu już po raz drugi w Częstochowie gościć będziemy Festiwal Sztuki Kulinarnej czyli „Aleję Dobrego Smaku”. Staną stragany ze strawą, w większości regionalną. Swoje wyroby prezentują firmy z różnych regionów Polski, produkujące żywność metodami tradycyjnymi, a słynni kucharze (w ubiegłym roku był to m.in. Pascal Brodnicki i Maciej Kuroń) ugotują swoje popisowe dania na oczach i dla publiczności.

W grudniu, tuż przed Świętami, podobnie jak w roku ubiegłym odbędą się II Targi Bożonarodzeniowe „Gwiazdkowa Aleja”.

Swoje oblicze już wkrótce zmienią całe Aleje Najświętszej Maryi Panny, rozstrzygnięto bowiem konkurs na koncepcję architektoniczną zagospodarowania placów Daszyńskiego i Biegańskiego wraz z łączącym place odcinkami Alei Najświętszej Maryi Panny. Zagwarantowano już znaczne środki unijne na remont, który ruszy w przyszłym roku.

PERŁA BESKIDU

Nowy Sącz – 80-tysięczne miasto, malowniczo położone w Beskidzie Sądeckim. Przed reformą administracyjną stolica województwa nowosądeckiego. Obecnie trzeci ośrodek miejski Małopolski. Znane i atrakcyjne centrum sportów zimowych, turystyki pieszej czy rowerowej. Sławne z gościnności i otwartości mieszkańców, średniowiecznej zabudowy Starego Miasta, a przede wszystkim z fenomenu na skalę ogólnopolską – znane jako „zagłębie przedsiębiorczości” – to tu powstały firmy i marki znane szeroko w świecie.

Tu też funkcjonuje Wyższa Szkoła Biznesu – National-Louis University. Jedyna Uczelnia wyższa w Polsce oferująca swoim absolwentom dyplom amerykański, jedyna korzystająca z programu studiów prestiżowych uczelni zza wielkiej wody. W świetle faktów (małe, prowincjonalne miasto, odległe od dużych centrów akademickich, czy wielkiego przemysłu lub siedzib władzy) dziwić może taka lokalizacja dla prestiżowej Uczelni na światowym poziomie. Przestaje dziwić, kiedy przyjrzymy się bliżej jej działalności. Jak się okazuje szalony pomysł budowy od zera wielkiej nowoczesnej Uczelni wyższej w Nowym Sączu był oczywistym dowodem przenikliwości wycucia rynku jej założyciela i wieloletniego rektora dr. Krzysztofa Pawłowskiego. W momencie założenia WSB w 1991 roku nikt nie wierzył w powodzenie takiego przedsięwzięcia. Uśmiechy politowania jednak szybko gasły na twarzach sceptyków gdy Uczelnia w krótkim czasie odnosiła zaczęła spektakularne sukcesy (pierwsze miejsca w rankingach szkół wyższych, absolwenci cenieni przez najbardziej wymagających międzynarodowych pracodawców, zatrudnianie czołowych polskich specjalistów i sławnych w świecie akademickim profesorów).

Szybko stało się jasne, że ogromny sukces szedł w parze z zapotrzebowaniem rynku. Absolwenci już w progach WSB-NLU rekrutowani przez head hunterów, wielu nowych partnerów (Google, DePaul University, Wolters Kluwer, wymiany międzynaro-

dowe Socrates/Erasmus) a przede wszystkim zaufanie młodzieży, która tworzy klimat i kształt nowoczesnej uczelni. Obecnie WSB-NLU poszczycić się może ultranowoczesnym, w pełni zinformatywowanym kampusem, potężnym zapleczem socjalnym (kilka akademików), śmiałym projektem Miasteczka Multimedialnego zaawansowanej fazy realizacji – wszystko to tworzy podwaliny budowy Uczelni Nowej Generacji. Ma to być unikalne połączenie edukacji, biznesu, innowacyjnych rozwiązań w zakresie wysokich technologii, przemysłu i zarządzania.

A wszystko to zbudowano w Nowym Sączu – mieście stanowiącym znakomitą bazę wypadową dla wszystkich lubiących aktywny wypoczynek. Bliskość gór (najbliższa okolica obfituje w duże i doskonałe ośrodki narciarskie) oraz jezior zapewniają mnóstwo atrakcji. I nie są to jedyne zalety studiowania w Nowym Sączu – o czym dobitnie świadczą studenci przyjeżdżający do WSB-NLUz bardzo nieraz odległych miejsc, również z zagranicy. Doskonała oferta edukacyjna, nowoczesne zaplecze, fachowa kadra dydaktyczna, sprawna administracja, wiele możliwości spędzania wolnego czasu – wszystko to tworzy wspaniały i niepowtarzalny klimat do studiowania. Uczelnia oferuje studia na czterech kierunkach. Są to Zarządzanie, Psychologia, Informatyka i Politologia. Wszystkie kierunki można ukończyć otrzymując tytuł magistra.

Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu

PPWSZ powstała 24 lipca 2001 roku. Jej utworzenie było wynikiem wielu starań ze strony władz samorządowych i środowisk lokalnych, które doprowadziły także do umieszczenia w nazwie Uczelni słowa „Podhalańska”. Podkreślając tym samym jej integrujący charakter dla ziem Skalnego Podhala, Spisza, Orawy i Ziemi Gorczańskiej. Rektorem został prof. dr hab. Stanisław A. Hodorowicz, były prorektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, wybitny znawca Podhala, a prorektorem prof. dr hab. Anna Pawlak. Organizację Uczelni postanowiono oprzeć z jednej strony o renomowane placówki szkolnictwa zawodowego średniego szczebla w Nowym Targu, Zakopanem i Rabce (Medyczne Studium Zawodowe), zaś z drugiej o potencjał akademicki uczelni krakowskich: Uniwersytetu Jagiellońskiego z Collegium Medicum, Akademii Górniczo Hutniczej, Akademii Wychowania Fizycznego, Politechniki Krakowskiej i Akademii Rolniczej, przyznając jej na początek prawo kształcenia w czterech specjalnościach: języku polskim, pielęgniarstwie, fizjoterapii i rekreacji fizycznej.

Obecnie uczelnia kształci około 2000 osób na kierunkach architektura i urbanistyka, filologia polska, fizjoterapia, pielęgniarstwo oraz turystyka i rekreacja. Studia licencjackie trwają 3 lata, zaś inżynierskie 4 lata. Zajęcia są prowadzone w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym. Istnieje także możliwość studiowania w drodze indywidualnego toku studiów. Różne rodzaje

studiów pozwalają na optymalne dostosowanie kształcenia do możliwości czasowych studenta. Poziom i treści kształcenia na wszystkich kierunkach są porównywalne z tymi, jakie obowiązują na uczelniach akademickich, a umowy patronackie z UJ i AWF w Krakowie stwarzają możliwość kontynuacji studiów w tych uczelniach na uzupełniających studiach magisterskich. W przygotowaniu są kolejne kierunki studiów: europeistyka, ochrona środowiska, ratownictwo medyczne.

Zgodnie ze strategicznym planem rozwoju PPWSZ, Uczelnia pozyskała nowe tereny i jeszcze w tym roku rozpocznie budowę Centrum Dydaktyczno-Bibliotecznego, o łącznej powierzchni użytkowej 6400 m². Nowy obiekt będzie mieścił między innymi aulę na 500 osób z możliwością podziału na mniejsze sale, 2 sale wykładowe, 10 sal seminaryjnych, dwie sale specjalistyczne oraz pomieszczenia biblioteczne na 100 tys. woluminów, czytelnię, centrum informatyczne oraz inne zaplecze dydaktyczne. Przewiduje się, że inwestycja zostanie ukończona w 2008 roku. Uczelnia planuje również budowę centrum sportowo-rekreacyjnego. Przedsięwzięcie to będzie realizowane we współpracy z władzami miasta i lokalną społecznością. Centrum będzie obejmowało halę sportową z pełnowymiarowym basenem, stadion z bieżnią, korty tenisowe oraz hipodrom, a także inne obiekty sportowe.

I MAŁOPOLSKIE TARGI FUNDUSZY EUROPEJSKICH

pod patronatem i z udziałem

Pani Elżbiety Bieńkowskiej – Minister Rozwoju Regionalnego
oraz **Pana Jana Tombińskiego** – Ambasadora RP przy Unii Europejskiej

28 marca 2008, Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wszystkich Św. 3/4

W swoim założeniu Targi mają przede wszystkim dostarczyć uczestnikom konkretnej wiedzy na tematy związane z poszczególnymi źródłami finansowania projektów. Najlepszą formą są indywidualne konsultacje i stąd koncepcja, by główną część targów stanowiły stoiska konsultacyjne, które planujemy ustawić w salach Dietla i Kupieckiej Urzędu Miasta Krakowa.

Uczestnicy targów będą mieli możliwość uzyskania szczegółowej wiedzy na interesujące ich tematy od osób bezpośrednio zaangażowanych w procedury przyznawania dotacji. Liczymy, na to że zaproszeni konsultanci dysponować będą praktyczną wiedzą, a także pomogą wskazać inne źródła pozyskania funduszy na konkretne projekty, którymi zainteresowani będą uczestnicy targów.

Równocześnie w Sali Obrad Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa odbywać się będzie konferencja, której zadaniem będzie przekazanie uczestnikom generalnej wiedzy na temat funduszy UE oraz innych funduszy, do udziału w której zaprosimy osoby kierujące urzędami i instytucjami zaangażowanymi w podział i obsługę funduszy.

ASPEL

ASPEL Spółka Akcyjna z siedzibą w Zabierzowie to polska firma specjalizująca się od 1986 roku w produkcji elektronicznej aparatury medycznej, urządzeń elektrotechnicznych i narzędzi precyzyjnych. Całość opracowań realizowana jest przez Dział Konstrukcyjny ASPEL. Sprzęt jest badany i testowany przez własne Akredytowane Laboratorium Pomiarowo Badawcze. W każdej fazie projektowania inżynierowie ASPEL stosują najnowsze technologie informatyczne, elektroniczne i mechaniczne zmierzające do zrealizowania produktu nowoczesnego, zgodnego z wymaganiami surowych norm europejskich i światowych, a także dyrektyw medycznych.

Do lekarza dociera produkt spełniający wszystkie wymogi jakości, niezawodności oraz bezpieczeństwa. ASPEL wychodząc naprzeciw stale rosnącym wymaganiom środowiska medycznego, oferuje nowoczesne produkty:

Elektrokardiografy serii **AsCARD**, oraz **Systemy**:

- Holter EKG **HolCARD 24W**,
- Holter Ciśnienia **HolCARD CR-07**,
- Badań Wysiłkowych **CardioTEST**,
- Rehabilitacji Kardiologicznej **AsTER**,
- Badań EEG **AsTEK**,
- Intensywny Nadzór Medyczny **MoniCARD**.

Gwarancją wysokiej jakości produktów przedsiębiorstwa jest realizacja wymagań norm

EN ISO 9001:2000, ISO 14001:2004 i EN ISO 13485:2003. Równocześnie ASPEL spełnia postanowienia dyrektywy medycznej Unii

Europejskiej MDD 93/42/EEC, dające prawo oznaczania wyrobów znakiem bezpieczeństwa CE.

Wypożyczenie maszynowe i aparaturowe, oraz stosowane technologie umożliwiają firmie ASPEL przedstawienie różnorodnej oferty obejmującej:

- Kompleksową obsługę w zakresie badań na zgodność z wymaganiami norm europejskich, bezpieczeństwa użytkownika wyrobów elektrycznych i elektronicznych celem uzyskania znaku CE, realizowaną przez Akredytowane Laboratorium Badawcze ASPEL.
- Pełną obsługę w zakresie badań wyrobów elektrycznych, elektronicznych i medycznych na zgodność z wymaganiami norm europejskich w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej również realizowaną przez Akredytowane Laboratorium Badawcze ASPEL.

ASPEL

- Projektowanie i produkcja obwodów drukowanych jedno- i wielowarstwowych.
- Przygotowanie dokumentacji konstrukcyjnej i wykonawstwo form wtryskowych i narzędzi precyzyjnych.
- Przetwórstwo tworzyw sztucznych.
- Automatyczny montaż elementów SMD i lutowanie rozpliwowe.
- Montaż elementów przewlekanych i lutowanie metodą „na fali”.

W 2003 roku powołano Centrum Medyczne ASPEL posiadające: NZOZ z salami rehabilitacyjnymi i gabinetami lekarskimi, wyposażonymi w sprzęt produkcji ASPEL. Aparatura poddawana jest tu weryfikacji pod względem jakości i skuteczności diagnostycznej, oraz testowana w praktyce lekarskiej. Wszelkie uwagi trafiają do bioinżynierów zatrudnionych w biurze konstrukcyjnym. CMA to również hotel z zapleczem konferencyjnym, oraz sklepy: medyczny i elektroniczny.

Ostatnie lata to wzrastająca rola rehabilitacji kardiologicznej jako skutecznej i ważnej metody leczenia, wymagającej zastosowania nowoczesnego sprzętu. Celem leczenia staje się nie tylko utrzymanie pacjenta przy życiu, ale również przywrócenie mu optymalnych czynności fizjologicznych, psychospołecznych i zawodowych. Spółka ASPEL opracowała system Rehabilitacji Kardiologicznej AsTER, zapewniający bezpieczną i skuteczną realizację programów treningowych; prowadzenie rehabilitacji grupowej, z jednoczesnym indywidualnym przebiegiem treningu dla każdego pacjenta z równoczesnym jego monitorowaniem. Bezpieczeństwo pacjenta wymaga, aby w trakcie treningu monitorowano podstawowe parametry życiowe. System AsTER umożliwia tworzenie programów treningowych dostosowanych do możliwości fizjologicznych pacjenta, prezentuje na ekranie monitora od prowadzenia EKG oraz sprawuje nadzór nad częstością rytmu serca i ciśnienia krwi.

Obecna pozycja firmy ASPEL to efekt innowacyjnego połączenia inżynierskiej wiedzy wynikającej z ponad 20 lat praktyki w projektowaniu i produkcji elektronicznej aparatury medycznej z doświadczeniem polskiego środowiska medycznego, cieszącego się w świecie zasłużonym uznaniem, szczególnie w zakresie kardiologii. Tylko dzięki łączeniu różnych obszarów wiedzy, przedsiębiorczości i technologii było możliwe zbudowanie nowoczesnego, niezależnego, a przy tym wszechstronnego przedsiębiorstwa, wprowadzającego corocznie nowe, innowacyjne produkty.

Kilkanaście Złotych Medali Międzynarodowych Targów Poznańskich „Salmed”, Wielki Złoty Medal MTP „Najlepsze z Najlepszych”, Polskie Godła Promocyjne „Teraz Polska”, kilka tytułów Przedsiębiorstwa Fair Play oraz wiele innych, cennych wyróżnień – oto mówiąca sama za siebie galeria nagród przedsiębiorstwa ASPEL.

Regionalny Dworzec Autobusowy

Rozmowa z **Grzegorzem Wawryką**

prezesem spółki Regionalny Dworzec Autobusowy w Krakowie

W Małopolskim Regionalnym Programie Operacyjnym na lata 2007-2013, osi dotyczącej Krakowskiego Obszaru Metropolitalnego, zapisano stworzenie nowoczesnego zintegrowanego systemu transportu aglomeracyjnego. W jaki sposób Regionalny Dworzec Autobusowy wpisuje się w ten zamysł? Czy zamierzacie ubiegać się o te środki?

Jako spółka, na dzień dzisiejszy, nie jesteśmy pewni, czy w ogóle będziemy mogli być beneficjentami środków z MRPO. Wpływ na to ma m.in. specyficzny akcjonariat, a więc Województwo Małopolskie, miasto Kraków i Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Krakowie. Jeśli taka możliwość będzie to z całą pewnością uczynimy wszystko aby z nich skorzystać. Takie środki finansowe mogłyby posłużyć na dalsze unowocześnianie infrastruktury RDA. A ma Regionalny Dworzec olbrzymie znaczenie dla lansowanej koncepcji organizacji transportu metropolitalnego i komunikacji zbiorowej wokół Krakowa. Po to zresztą ten obiekt powstał, by usprawnić i uporządkować organizację dalekobieżnego i podmiejskiego transportu autobusowego. Wszyscy pamiętamy wcześniejszy dworzec PKS i warunki, w jakich obsługiwani byli podróżni, ilu przewoźników funkcjonowało poza dworcem, bo nie mieścili się na płycie. Dziś mamy dworzec z prawdziwego zdarzenia, nowoczesny, oferujący pasażerom przyzwoite warunki oczekiwania na autobus. I z RDA korzysta coraz więcej przewoźników, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, co znajduje swoje odbicie w wynikach finansowych spółki. Mamy jednak świadomość, że to wciąż mało. Widać to zresztą gołym okiem w wielu punktach miasta. Przewoźnicy dojeżdżają byle gdzie, za punkt docelowy służą rozmaite parkingi. Od samego początku funkcjonowania dworca, spółka zachęca i przekonuje przewoźników, by korzystali z jej usług, ale – choć nasze wysiłki przynoszą już wymierne efekty – pseudo-dworców, gdzie pasażerowie oczekują na kurs pod gołym niebem, gdzie nie ma czytelnych rozkładów jazdy, gdzie żadne standardy nie obowiązują, wciąż jest bardzo dużo. Stworzenie porządnego systemu transportowego w ramach Krakowskiego Obszaru Metropolitalnego, jest zatem niezwykle istotne zarówno dla Krakowa, regionu, jak i samej spółki.

Planiści MRPO przyjęli, że najważniejszym i priorytetowym elementem zintegrowanego transportu metropolitalnego będzie transport szynowy, z wykorzystaniem infrastruktury kolejowej. Odbudowa niektórych dworców na obrzeżach miasta i w okolicznych gminach, które mogłyby być punktami węzłowymi, w które dojeżdża się samochodami i busami. Wszystko po to, aby ograniczyć wjazd tych pojazdów do centrum miasta. Znajdujący się w ścisłym centrum miasta dworzec autobusowy nie mieści się raczej w tej koncepcji.

Ja to widzę inaczej. RDA z założenia jest nastawiony na obsługę ruchu o charakterze regionalnym, a nie lokalnym czy podmiejskim. Podobnie jak sąsiadujący z RDA dworzec główny PKP

i dobrze z nim skomunikowany port lotniczy w Balicach, ma umożliwić swobodny dostęp do stolicy metropolii z zewnątrz. W województwie małopolskim i w województwach sąsiadujących, komunikacja autobusowa z pewnością będzie ważnym elementem transportu zbiorowego, dlatego rola RDA jest niepodważalna. Kraków jest i będzie ważnym centrum turystycznym, kulturalnym, religijnym i naukowym nie tylko Małopolski ale również Polski i Europy. Rolą planistów jest natomiast wykorzystanie potencjału, jaki daje skupienie tych wszystkich form transportu zbiorowego w de facto jednym miejscu, praktycznie w centrum miasta. Do tego dojdzie przecież najważniejsze przedsięwzięcie komunikacyjne miasta Krakowa – szybki tramwaj i sąsiedztwo strategicznego węzła drogowo-tramwajowego – przebudowanego Ronda Mogińskiego. Ważnym zadaniem jest zsynchronizowanie regionalnej komunikacji autobusowej z połączeniem z portem lotniczym w Balicach. Idealnym rozwiązaniem byłby np. jeden bilet wspólny bilet lotniczo-autobusowy.

Jakiego typu działania, inwestycje planuje spółka?

Do najważniejszych inwestycji które powinny być zrealizowane w najbliższym czasie zaliczyć trzeba montaż monitoringu który pozwoli uszczelnić system odpraw z dworca, instalację elektronicznych kiosków informacyjnych oraz punktów Krakowskiej Karty Miejskiej, poprawę dostępności dla osób niepełnosprawnych. W perspektywie należy rozważyć nadbudowę dodatkowych kondygnacji nad budynkiem dworca. Realizacja tego zadania będzie jednak zależała od woli współników którzy utworzyli spółkę oraz rzeczywistych potrzeb. Na budowę obiektu spółka zaciągnęła kredyt inwestycyjny, który spłaca już z własnych dochodów. Cały czas pozyskujemy nowych przewoźników, a z tymi, co korzystają z naszych usług, podpisujemy wieloletnie umowy. Już dziś można powiedzieć, że Spółka spełniła cele dla których została powołana. Jest koordynatorem zbiorowej komunikacji w Krakowie i regionie.

Rozmawiał Wojciech Stańczyk

Szanowni Państwo
Marszałkowie, Prezydenci, Starostowie, Burmistrzowie, Wójtowie,
Przewodniczący Rad i Radni

„Każdy z nas nosi w sobie swoją historię Jana Pawła II. Nie pozwólmy, by uległa ona zapomnieniu. Ocalmy ją dla pokoleń, które przyjdą po nas, by także one mogły poznać milion historii Jednego Człowieka – Człowieka, który odmienił oblicze świata”
(kard. Stanisław Dziwisz o projekcie „Jan Paweł II – nasze wspomnienia”)

Zwracamy się do Państwa z prośbą o wsparcie Projektu „Jan Paweł II – nasze wspomnienia” stworzonego dla upamiętnienia 30. rocznicy pontyfikatu Ojca Świętego.

Jego celem jest stworzenie „portretu własnego” polskiego społeczeństwa, ukształtowanego przez życie i dzieło Jana Pawła II Wielkiego. Na stronie internetowej

www.mojpapiez.pl

gromadzone są fotografie i wspomnienia związane z polskim Papieżem. Ten wirtualny album tworzony jest na oczach wszystkich i każdy może stać się jego autorem. Wystarczy wejść na stronę, zarejestrować się i **umieścić własną fotografię utrwalającą wydarzenie, miejsce, osobę czy symbol, który dla danej osoby stanowi najcenniejsze wspomnienie o Janie Pawle II.**

Chodzi więc nie tylko o zdjęcia, na których utrwalona jest Jego postać, ale przede wszystkim o te, które dokumentują nasze emocje i przeżycia związane z Ojcem Świętym. Każda fotografia winna być opatrzona opisem - wspomnieniem, tak abyśmy zgromadzili nie tylko obrazy, ale także świadectwa naszych spotkań z osobą i przesłaniem polskiego Papieża.

Pierwszą fotografię do tego niezwykłego albumu przekazał kard. Stanisław Dziwisz, który sprawuje Patronat Honorowy nad projektem.

Do udziału w projekcie zaproszeni są wszyscy - bez względu na wyznanie, poglądy polityczne, pochodzenie społeczne, wiek czy wykształcenie. Nasze zaproszenie kierujemy do Polaków w kraju i zagranicą. Każdy, kto nosi w sobie wspomnienie o Janie Pawle II i pragnie się nim podzielić, może być twórcą **największego Albumu Internetowego upamiętniającego największego Polaka.**

Uczestnik przedsięwzięcia – po zarejestrowaniu na stronie www.mojpapiez.pl może wstawić swoje zdjęcie i wspomnienie, a także głosować na najlepsze, najciekawsze, najbardziej wymowne fotografie. To z nich internauci oraz Rada Artystyczna, wyłoniona w trakcie trwania projektu, wybiorą te zdjęcia, które złożą się na album wspomnień. Tych, którzy nie mają komputera i dostępu do Internetu, zachęcamy do kontaktu z naszym biurem. Pomożemy wszystkim zainteresowanym w umieszczeniu zdjęcia na stronie!

Zdjęcia będą gromadzone do 16 października 2008 roku. Tego dnia, w 30. rocznicę wyboru kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, podczas koncertu „Wieczór wspomnień” w Krakowie **fotografie zostaną przekazane do Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”, gdzie będą stałą ekspozycją.**

Prosimy Państwa o stałe wsparcie Projektu „Jan Paweł II – nasze wspomnienia” w środowisku regionalnym i lokalnym do 16.X.2008 r., szczególnie poprzez:

- **przekazywanie informacji o projekcie mieszkańcom m.in. poprzez wydawnictwa, prasę lokalną, biuletyny, tablice informacyjne szczególnie: szkołom, organizacjom społecznym, środowiskom lokalnym;**
- **pomoc w przyjmowaniu zdjęć, skanowaniu, przesyłaniu do portalu – pomoc w akcji zadeklarowali harcerze z ZHP;**
- **umieszczenie podlinkowanego baneru projektu i informacji o projekcie na stronie internetowej Województwa, Powiatu, Miasta, Gminy.**

Gorąco zachęcamy Państwa do korzystania z naszych materiałów informacyjnych i do pobrania ich ze strony internetowej www.mojpapiez.pl.

Odpowiemy na wszelkie pytania i wątpliwości!

Piotr Pyziak
Przewodniczący
Komitetu Organizacyjnego

Ks. Jan Kabziński
Prezes Zarządu
Centrum Jana Pawła II

Kazimierz Barczyk
Przewodniczący Stowarzyszenia
Gmin i Powiatów Małopolski

Biuro Organizacyjne – Biuro Prasowe
Projektu „Jan Paweł II – nasze wspomnienia”

ul. Kanonicza 18, 31-002 Kraków

tel.: 500 112 301, 500 112 302

biuro_organizacyjne@mojpapiez.pl; rzecznik@mojpapiez.pl

Małopolskie Regionalne Centrum Informacji Europejskiej

Małopolskie Regionalne Centrum Informacji Europejskiej Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski jest oficjalnym przedstawicielstwem **CIE Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej** w województwie małopolskim. Jesteśmy jedyną tego rodzaju placówką w mieście nastawioną na pomoc wszystkim mieszkańcom Krakowa i Małopolski potrzebującym informacji i pomocy konsultacyjnej od uczniów, studentów, nauczycieli i rolników po przedsiębiorców, przedstawicieli instytucji naukowo-badawczych, samorządów i instytucji publicznych.

Nieodpłatnie udzielamy informacji na tematy związane z prawnymi, gospodarczymi, politycznymi i społecznymi aspektami integracji europejskiej. Szczególny nacisk kładziemy na **pomoc polskim podmiotom gospodarczym i samorządom w pozyskiwaniu funduszy europejskich, informację na temat dostępnych środków pomocowych** i obowiązujących procedur. MRCIE bezpłatnie udostępnia wszystkie materiały i broszury wydawane przez Centrum Informacji Europejskiej, wydawnictwa własne oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.

Centrum organizuje konferencje, szkolenia, spotkania tematyczne, wykłady, **lekcje europejskie oraz prelekcje** dla młodzieży szkół podstawowych i średnich a także **stoiska informacyjne** na spotkaniach i konferencjach organizowanych przez gminy oraz instytucje publiczne na terenie Małopolski.

W siedzibie Centrum działa **CZYTELNIĄ WYDAWNICTW EUROPEJSKICH i BIBLIOTEKA PODRĘCZNA**, w której dostępne są

- publikacje o Unii Europejskiej,
- publikacje o procesie integracji,
- teksty dyrektyw wspólnotowych,
- teksty traktatów,
- dokumenty rządowe związane z procesem integracji z UE,
- internetowe bazy danych
- baza prawa europejskiego.

dla mieszkańców Krakowa:

Mieszkańcy mogą zwracać się do nas z pytaniami i prośbami o informację również drogą telefoniczną i poprzez pocztę elektroniczną. Tam, gdzie potrzeby mieszkańców wymagają zgromadzenia bardziej specjalistycznej wiedzy, kontaktujemy się w celu uzyskania informacji z instytucjami w Warszawie (UKIE, przedstawicielstwa instytucji unijnych) lub w Brukseli, Strasburgu i Luksemburgu.

W ramach współpracy z uczelniami wyższymi Krakowa stale organizujemy **praktyki dla studentów kierunków związanych tematycznie z integracją europejską.**

W związku z wdrażaniem w Polsce programów finansowanych z funduszy UE prowadzimy działalność stałego **punktu konsultacyjnego** nieodpłatnie świadczącego usługi informacyjne o dostępnych funduszach europejskich – terminach i procedurach.

Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski

Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP

ul. Mikołajska 4 – Mały Rynek, 31-027 Kraków, tel./fax 012 421 30 15
www.centrum.krakow.pl, e-mail: centrum@federacja.krakow.pl

